

POOJYA APPAJI'S VISION

By the blessings of Poojya Dr. Appaji, the Godutai Degree College of Arts and Commerce for women was started in the year 1973 with the objective of empowering women through value based education. It was inspired by the life and teaching of Godutai and guided by Dr. Appaji's vision. It provides a comprehensive education in arts and commerce degree courses. It is the most cherished dream of Appaji that our girl students should be spiritually guided, intellectually stimulated, and morally upright and socially committed. Then we can dream of building an ideal society and the nation. Appaji believes that the higher education does not mean mere acquisition of degrees, it is beyond. We foster traditional values and culture, which should enable them to face challenges in life.

EDUCATION PHILOSOPHY:

“Teaching and Learning not only for the sake of livelihood but also for the welfare others, thinking that serving humanity is serving god, is **Kayaka Dasoha Philosophy of Education**”

Poojya Dr. Sharnbaswappa Appaji

8th Peethadhipati, Sharnbasveshwar Samsthana
President Sharnbasveshwar Vidhya Vardhak Sangha
Chancellor, Sharanabasava University

FROM THE DESK OF CHIEF EDITOR

Man's inquisitive instinct could not leave him silent. His mind set him towards exploring, inventing and discovering the unknown, known and findings in different fields of research like Art, Literature, Science and Technology which further resulted in remarkable increasing growth and development of research activities. In this regard, our faculty members have been incessantly contributing in the field of research by writing research articles under the stewardship and guidance of Poojya Dr. Sharnbaswappa Appaji. In consequence with, they have been writing research articles related to their subjects, fields and publishing them. I wish that these research articles would be a source of resource for the future research scholars.

PRINCIPAL AND CHIEF EDITOR

Fax No: 08472,273556 Contact No: 08472-220835

Email id: principal@godutaidegree.org | www.godutaidegree.org

EDITORIAL BOARD

Dr. Neelambika Sherikar
Editor-In-Chief

Smt. Shridevi Harawal
Executive Editor & Publisher

Dr. Siddamma Guded
-Review Editor-

Dr. Seema Patil
-Assistant Editor-

Dr. N S Patil
-Editor-

INTERNAL ADVISORY BOARD

1. Prof. C S Ugaji
Registrar, Sharanabasaveshwar Vidya
Vardhaka Sangha, Kalaburagi

2. Dr. V D Mythri
APPA Institute of Engineering &
Technology, Kalaburagi

3. Dr. Anilkumar Bidve
Dean, APPA Institute of Engineering &
Technology, Kalaburagi

4. Dr. S G Dollegoudar
Principal, Sharanabasaveshwar College of
Arts, Kalaburagi.

5. Dr. S Honnali
Director, Doddappa Appa Institute of MBA
Kalaburagi.

6. Dr. Harish S B
Associate Professor, APPA Engineering
College, Kalaburagi.

Shodha

International Recognition Multi disciplinary Research Journal

CONTENTS

ISSN 2454-7255

VOL 5|ISSUE 2|Nov-2014

SL NO	Title & Name of the Author (S)	Page No
1.	ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರರು ಮತ್ತು ಶಿವಲೀಲೆಗಳು Dr. Neelambika Policepatil (Sherikar)	5
2.	God Too Must Work: Nuliya Chandayya Smt, Shridevi S. Harwal	14
3.	A Bird Eye View of Ancient Olympic Games Smt.Janaki.Hosur	21
4.	The Relevance of English Language in the Present Scenario Smt. Savitri S Jambaldinni	26
5.	Ideal learning centre Smt.Shashikala H.Purvant	30
6.	ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಡಾ ಸೀಮಾ ಪಾಟೀಲ	34
7.	Indian Women and Soft Skills Prof. Renuka.S	42
8.	ಬಸವ ಪೂರ್ವ ಯುಗದ ಸ್ಥಿತಿ-ವಚನಕಾರರ ಉದ್ದೇಶ ಡಾ: ಪುಟ್ಟಮಣಿ ದೇವಿದಾಸ,	45
9.	Uses of e-Commerce and Technology Dr. (Smt) Siddamma R Guded	51
10.	ನಿತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತದ ಮಹತ್ವ ಪ್ರೊ.ರೇವಯ್ಯಾ ವಸ್ತದ ಮಠ	57
11.	Performance and Challenges of MGNREGA At national level Siddalingareddy	61
12.	The Humanistic Approach of Ramaswamy Periyar Prof. N.S. Hugar	73

13.	Art and Imitation Smt, Shantala B. Appa	74
-----	--	----

ISSN 2454-7255

Original Article

VOL 4|ISSUE 2|Nov-2014

Shodha International Recognition

Multi Disciplinary Research Journal

ISSN 2454-7255

Volume-4 | Issue-2 | Nov-2014

Available online at www.godutaidegree.org

ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರರು ಮತ್ತು ಶಿವಲೀಲೆಗಳು

Dr. Neelambika Policepatil (Sherikar)

Principal, Godutai Doddappa Appa Arts & Commerce, Degree College for Women

Kalaburagi-585103

ಕಲಬುರ್ಗಿಯ ಅಧಿದೇವರಾದ ಮಹಾದಾಸೋಹಿ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರರು ಶಿವನಾಗಿಯೇ ಸಕಲವನ್ನು ಸಲುಹಿದರು. ಅವರು ಆಡಿದ್ದು ಮಂತ್ರವಾಯಿತು, ಮಾಡಿದ್ದು ಮಾಟವಾಯಿತು, ಕೈ ಮುಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಹೊನ್ನವಾಯಿತು. ಇವು ಶಿವಲೀಲೆಗಳಾಗಿ ತೋರಿರುವ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರ ಬದುಕನ್ನು ಹಸಗೊಳಿಸಿದವು. ಅಂತಹ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಶಿವಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಶಿವಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸಕಲ ಜೀವಾತ್ಮರಿಗೆ ಲೇಸನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತ ತನು-ಮನ-ಧನದಿಂದ ಗುರು-ಲಿಂಗ-ಜಂಗಮರ ದಾಸೋಹಗೈಯುತ್ತಾ ದಾಸೋಹಕ್ಕಾಗಿ ಶಿವಕೊಟ್ಟ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕಾಯಕ ಗೈಯುತ್ತಾ, ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಶರಣಬಸವರು ಶಿವಸಂಪನ್ನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನೇ ಜನಪದರು.

ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದರ ಶಿವಧ್ಯಾನ ಮನದಾಗ

ಕಣ್ಣು ತೆರೆದರೆ ದಾಸೋಹ ಸತಿಪತಿ.

ಆಡಿದ್ದ ಮಂತ್ರವಾಯಿತು ಮಾಡಿದ್ದ ಮಾಟವಾಯಿತು

ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಹೊನ್ನಾಯ್ತು| ಶರಣರ

ತನುವದು ಜ್ಞಾನದ ಗಣಿಯಾಯ್ತು.

ಸತ್ಯವಂತರ ಮನದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಶಾಂತಿ ನೆಲೆಸಿರುತ್ತದೆ. ಭೀತಿ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಸುಳಿಯುವದಿಲ್ಲ ಮಾಡಬೇಕಾದುದನ್ನು ತುಂಬಾ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟತನದಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಿರುವವರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಸದಾ ತೃಪ್ತಿಯ ಮನೋಭಾವ ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ನಡೆ-ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೂಪವಿರುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಫಲ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೆಂಬ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಇತರರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂಬ ಹುಚ್ಚು ಹವ್ಯಾಸಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವದು ಅಂತಹ ಸದ್ಗುಣವಂತಿಕೆ ಶರಣಬಸವರಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಜನಪದರು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಆಗಾಧ ಅಗಮ್ಯವಾಗಿರುವ ಶರಣರ ಜೀವನದ ಪರಿಯನ್ನು ಪರಪರಿಯಿಂದ

ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಹೃದಯ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಧರ್ಮ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟ ಶರಣಬಸವರು ಜೀವನವು ಪಾಪಮಯವೆಂದು, ಜಗತ್ತು ಮಿಥ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬದುಕುವ ಹಕ್ಕು ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಧರೆಯ ಜನರಿಗಲ್ಲಾ ಒಳಿತನ್ನೆ ಬಯಸಿ ಮಹಾಂತನಾದರು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಜನಪದರು. ಶರಣರ ಶರಣತ್ವವನ್ನು ಒರೆಗಿಟ್ಟು ನೋಡುವ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಜನಪದರು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಶರಣಲೀಲೆಗಳಾಗಿವೆ.

ಹಿಪ್ಪರಿಗೆ ಊರಿನ ಪತ್ತರಿ ಬನಕರ

ಅಪ್ಪತಾ ಬಂದಾರ ಪತ್ತರಿಗೆ |ಕಳ್ಳರು

ಗಪ್ಪಂತ ಕೈಯ ಹಿಡಿತಾರ||

ಹಣನರ ಕೊಡುತಿಯಾ ಹರಣವ ಬಿಡುತಿಯಾ

ಎನುತಾ ಚೂರಿಯ ತೆಗದಾರ | ಶಿವಪುತ್ರ

ಮನದಾಗ ನಕ್ಕಾರ ಮಾತಿಗ||

ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ದುರುಳರು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೇ ನುಡಿದರೂ ಶರಣರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಪರಿಶುದ್ಧ ಹೃದಯದ ಮಗುವಿನ ಮನದ ಶರಣರಿಗೆ ಅವರ ಮಾತಿನಿಂದ ನಗು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರೇಮದ ನಿಧಿ, ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಗಣಿಯಾಗಿರುವ ಶರಣರಿಗೆ ಕಳ್ಳರು ಕಳ್ಳರಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುವವರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೋಷ, ದುರಿತಗಳನ್ನು ನೀಗುವ ಪರಮರು. ಅಸೂಯೆ ಸಿಟ್ಟುಗಳನ್ನು ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡುವ ಪರಮ ಔಷಧವೆಂದರೆ ಪ್ರೀತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದವರು. ಬಹಳ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಶರಣರು,

ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ ಕೈಯಾಗ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ ಮನಿಯಾಗ

ದುಡ್ಡಿನ ಮಾಲಕ ಮ್ಯಾಲಹನ ಶರಣರೆ

ದುಡ್ಡದ ನಿಮ್ಮ ಕಾಲ್ಕಳಗ.

ಎಂದು ಶರಣರು ತಿಳಿಯುವ ಹಾಗೇ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಆ ದುರ್ವ್ಯಸನಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಶರಣರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಪಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದಾಗ ಶರಣರು, ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ತರುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಮನಮುಟ್ಟಿ ಶರಣರು ಹೇಳಿದ ಆ ಮಾತು

ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಲ ದುರುಳರಿಗೆ| ಶರಣರಿಗೆ

ಆಣೆಯು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡಾರ||

ಕಳ್ಳರಿಗೆ ವಚನಕೊಟ್ಟು ಶರಣರು ಶಿವನಿಗೆ ನೆನಸುತಾ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮನೆಗ್ಗೋದ ಶರಣರಿಗೆ ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ ಭಣಭಣ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಜನಪದರು. ಏನು ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾದ ಶರಣರು ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಗಡಗಿಯು ತೆರೆದು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಇದ್ದದ್ದು ತರತೀನಿ ಎಂಬ ಭಾಷೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಇದ್ದದ್ದೇ ಒಯ್ಯರಾಯಿತು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ,

ಗಡಿಗ್ಯಾನ ಹುಳಿಬಾನ ಗಡಿಗ್ಯಾನ ಅಂಬಲಿ

ಗಡಿಬಿಡಿಲಿ ತುಂಬ್ಯಾರ ಡಬ್ಬಾಗ| ಅಗಸಿಯ

ಹಿಂಡಿಯು ಕಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟಾರ

ಕಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ರುಟ್ಟುಪಟ್ಟ ಹೊಂಟಿದ್ದಾರೆ ಕಳ್ಳರ ಕಡೆಗೆ ಈ ಕಡೆಗೆ. ಕಳ್ಳರು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೊಡದೆ ಶರಣರ ಮಾತಿನ ಮೇಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಕಾಲಿನ ಕೆಳಗೆ ಹಣವಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಿ ನೆಲವನ್ನು ಅಗೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನೆಲವರ ಕೆರಿತಾರ ಹೊನ್ನರಾಶಿ ಕಾಣತಾರ

ರುಲ್ಲಾದದ ಕಳ್ಳರ ಮನಸ್ಸದು! ಶರಣರ

ನಿಲುವಿಗೆ ನಿಂತಲ್ಲಿ ಕೈ ಮುಗಿತಾರ.

ಕಳ್ಳರ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಬಳ ಬಳ ನೀರು ಧಾರೆಯಿಟ್ಟಿದೆ. ಶರಣರ ದಾರಿ ಕಾಯುತಾ ಕುಂತಿದ್ದಾರೆ. ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ ಶರಣರು ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ

ಪಾಪಿಯ ಜನನಾವು ಪುಣ್ಯದ ನಿಧಿ ನೀವು

ಪಾಪವು ಕಳೆಯಲಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ | ಶರಣರೆ

ಪಾಪಿಯ ಜನ್ಮಕ ಗುರು ನೀವು||

ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಹಲುಬುವ, ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕಳ್ಳರ ಮಾತಿನರ್ಥ ಶರಣರಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಮುಗ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಶರಣರು ದುಃಖದಿಂದ

ತುಂಬಿತಾ ಬಂದಾ ಕಣ್ಣಾಗ ನೀರದು

ಹಂಬಲಿಸಿ ಕೇಳ್ಯಾರ ಶರಣರು | ಶರಣರೆ

ಅಂದಾರ ನಿಮಗ ಯಾರೇನು?

ತಮ್ಮಂತಹ ನೀಚರಿಗೆ ಶರಣಬಸವರು ಬಳಸುವ ಮಹಾಶಬ್ದ ಶರಣ ! ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ದುಃಖ ! ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಶಿವನೇ ಈತ ! ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದುದನ್ನು ಶರಣರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲದೆ ಶಿವಕೊಟ್ಟ ನಿಧಿಯನ್ನು ಶಿವನಿಗೆ ಕೊಡಲೆಂದು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಶರಣರು

ಹಾವು ಕಂಡಾಂಗ ಹೌಹಾರಿ ಚೇಳ ಕಡದಾಂಗ ಚೀರಾಡಿ ಮಾರುದ್ದ ಹಾರಿ ನಿಂತಾರ ಶರಣಪ್ಪ. ಇದು ನನ್ನದಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮದು ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಗಾಗಿ ಶಿವನು ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಮನಿಗೆ ಒಯ್ದು ಆದರಿಂದ ಶಿವಸೇವೆ ಮಾಡಿರಿ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಆ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಪರಧನವೆಂಬುದು ಕರಿನಾಗರ ಹಾವಾಂಗ

ಮರೆತು ತಾ ಕೈಯ ಹಚ್ಚಿದರ! ಆ ಹಾವು

ತಿರುಗಿತಾ ಬಂದು ಕಡಿತಾದ

ಧರ್ಮವು ಎಲ್ಲದ ದಯೆತೋರೋದಾಗದ

ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಪಾಯ ದಯವದು | ಶರಣರ

ಧರ್ಮದಿಂದ ನಡೆದು ಬಾಳಿರಿ

ಶಿವಕೊಟ್ಟ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕರಿಬೇಕು ಕೊಡಬೇಕು

ಕೊಟ್ಟೇನಿ ಎಂಬುದು ಬಿಡಬೇಕು/ ಮನದಾಗ

ಶಿವನಿಂದ ಎಲ್ಲವು ಎನಬೇಕು.

ಎಂದು ಕಳ್ಳರ ಮನಸ್ಸು ತಿದ್ದುತಾ ಶರಣರು ಕಾಯಕದ ಮಹತ್ವ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಯಕದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮನುಷ್ಯ ನಿಗದ್ದರ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ಆಸೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ದುಡಿದು ತಿನ್ನಬೇಕೆನ್ನುವ ಭಲ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವರು.

ಶರಣರ ಮಾತುಗಳು ಆ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗಗಳಾದವು. ಶರಣರ ಮಹಾಘನದ ನಿಲುವು ಕಳ್ಳರಿಗಾಯಿತು ತಕ್ಷಣವೇ, ಶರಣರ ನುಡಿಕೇಳಿ ಅರುಬಂತು ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಗುರುವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಾಗ್ಯಾರ/ಶರಣರಿಗೆ ಮಾತುಕೊಟ್ಟು ಮಾತ್ಸಂಗ ನಡೆದಾರ .

ಕಳ್ಳರೆ, ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡು ಗುರು-ಲಿಂಗ-ಜಂಗಮರಿಗೆ ದಾಸೋಹಗೈಯುತ್ತಾ, ಬದುಕುತ್ತಿರುವುದು ಜನರಿಗೊಂದು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಇದೊಂದು ಪವಾಡವಾಗಿ ಶರಣಬಸವರ ಕೀರ್ತಿಯು ಎಲ್ಲೆಡೆಗೆ ಹಬ್ಬಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಸ್ತುತಿ ನಿಂದೆಗಳಿಗೆ ಶರಣರು ನಿಶ್ಚಲರು. ಹಿಗ್ಗು-ಕುಗ್ಗುಗಳೆರಡು ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ. ತನ್ನಂತೆ ಇತರರು ಎಂಬ ವಿಶ್ವಭಾಷ್ಯತ್ವದ ಈ ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ದೇಹದ ಕಣ ಕಣದೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಹೀಗಾಗಿ ಶರಣರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾನೇಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತಲೆದೋರಿದವು. ಅವು ಜನಪದರ ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ತೋಗಾಡಿವೆ.

ನಿಜವಾದ ಧರ್ಮ ಎರಡು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಮಾನವನ ಚಿಂಚಲ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಅದರ ಗತಿ ವೇಗಗಳನ್ನು ಉದಾತ್ತ ಗುರಿಯೆಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ವಿವಿಧ ಜನರಲ್ಲಿ ನನ್ನವರೆನ್ನವ ಬಾಂಧವ್ಯ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಕೂಡಿ ಬದುಕುವ ಸಲುವಾಗಿ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಶರಣರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಧರ್ಮ ಶರಣರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ತತ್ವವಾಗಿದೆ. ಅದು ಅವರ ಜೀವನದ ಕ್ರಮವಾಗಿದೆ.

ಶರಣರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣಾದ ಮುದುಕಿಯೋರ್ವಳು ಮಾದೇವಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ದಾಸೋಹಕ್ಕಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಆ ಮುದುಕಿಯ ಭಕ್ತಿ ಜನಪದರ ಬಾಯಿಂದಲೇ ಕೇಳಬೇಕು.

ಅಪ್ಪನ ಮನಿಯಾಗ ಮುಪ್ಪಾದ ಮುದುಕಿಯು

ಒಪ್ಪುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಲಿ | ಶರಣರ

ದಾಸೋಹಕ ಸೇವೆ ಸಲಿಸ್ಯಾಳ

ತುಂಬಿದ ಸಂಸಾರ ಮುದುಕಿಯದು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು, ಸೊಸೆಯಂದಿರರು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮುದುಕಿಯು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಸೆದು ದಿನಾಲು ಮಜ್ಜಿಗೆಯ ಹರವಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸುವಳು. ಶರಣರು ಎಷ್ಟು ಬೇಡವೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಆಕೆ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸೊಸೆಯಂದಿರರು ಇದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿಗಳು. ಒಯ್ಯಬೇಡ ಒಯ್ಯು ಕೊಡಬೇಡ, ಪುಕ್ಕಟೆ ಕೊಡಲು ಶರಣರ ಹೊಲ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಬಯ್ಯುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಯಾರು ಏನೇ ಅಂದರೂ ಅವಳ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಷ್ಟು ಕೊರತೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ ತನ್ನ ಭಲಬಿಡದೆ ದಿನಂಪ್ರತಿ ಅವಳ ದಾಸೋಹ ಸೇವೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟಿಗೇರುತ್ತಾರೆ ಸೊಸೆಯಂದಿರರು.

ಮಸಲತ್ತಾ ಮಾಡ್ಯಾರ ಮುದುಕಿಯು ಸೊಸೆಯರು

ವಿಷಹಾಕ್ಕಾರ ಮಜ್ಜಿಗೆ ಹರಿವ್ಯಾಗ! ಮುದುಕಿಯು

ಹೊತ್ತು ತಾ ತಂದಾಳೆ ಹರವಿಯು.

ಶರಣಬಸವರ ದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತರು ಪ್ರಸಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವದನ್ನು ಜನಪದರು ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದಕ್ಕಿಗಿ ಆಗ್ಯಾದ ಎರಡಕ್ಕಿಗಿ ಆಗ್ಯಾದ

ಬಿದ್ದಾರ ನೆಲಕ ಕುಡಿದವರು| ಹರಣವು

ಒಂದೆಂಬ ಕ್ಷಣದಾಗ ಹಾರ್ಯಾದ||

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಸುದ್ದಿ ಹರಡಿ, ಶರಣರ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಜನಸ್ತೋಮ. ಶರಣರಿಗೆ ಚಿಂತೆ ಸತ್ತವರ ಕುರಿತು. ದೇವರ ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ? ಎಂದು ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಿದ್ದಂತ ಜನರ ತಾಕಂಡ ಶರಣರು ಶಿವನ್ಮಾಲ ಭಾರ ಹಾಕಾರ ಗೌಡರು ಕುಲಕರ್ಣಿ ಆಡುವ ಮಾತಿನೆಡೆಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ.

ಮನಿಬಳಿಗ ಹೇಗಿಗಳು ಮನಿಹೊರಗ ಜನಗಳು

ಮನದಾಗ ಶಿವನ ಧ್ಯಾನವು| ಶರಣಪ್ಪ

ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ನೆನಿತಾ ಹೊರಬಂದು||

ಆ ಕಡೆ ಮುದುಕಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷ ಹಾಕಿದ ಸೊಸೆಯರ ಕೈಕಾಲುಗಳೆಲ್ಲಾ ವಂಕಾಗಿವೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೊಡೆದು ಬಾಯಿಂದ ಮಾತು ಹೊರ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮುದುಕಿ ಕಾರಣವನ್ನು, ತನ್ನ ಅನುಭವದಿಂದ ಅರಿತಿದ್ದಾಳೆ ಏನು ಕಾರಣ ಹೀಗೆ ಎಂದು ಸೊಸೆಯಂದಿರರನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ,

ಬಾಯಾನ ಶಬುದವು ಬಾಯಾಗ ಸುತ್ತಾವ

ಕೈಯಿಂದ ಹಾಂ ಹೂ ಮಾಡ್ಯಾರ| ಮುದುಕಿಯು

ಆಗಳಿಗಿ ತಿರುಗಿ ವಾಪಾಸ||

ಮುದುಕಿಯು ಶರಣರ ಮನೆಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶರಣರ ಮನೆಯ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೆಲೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ನಡೆದಿದೆ ಶರಣರನ್ನು ತಪ್ಪಿಸ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶರಣರು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ

ಲಿಂಗಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ ಲಿಂಗದಾ ಆ ನೀರ

ಅಂಗದ ಮ್ಯಾಲ ಛಿಡಸ್ಯಾರ| ಹೇಗಿಗಳು

ಶಿವಶಿವ ಎನುತ ಎದ್ದಾವ.

ಬೈದವರೆಲ್ಲಾ ಗಾಬರಿಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂತಹ ಅಶ್ಚರ್ಯ! ಸಾವಿಗೆ ದಿವ್ಯ ಔಷಧಿ ಶರಣರ ಲಿಂಗದ ನೀರು| ಈಗ ಇಡೀ ಊರಿಗೆ ಶರಣರು ಪರಶಿವನೆ!

ಆದರೆ ಬೈದವರನ್ನು ಬಂಧುಗಳೆಂದು ತಿಳಿದವರು ಶರಣರು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಪ್ರಸಾದಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸುವರು. ಅಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮುದುಕಿಯು ಸೊಸೆಯಂದಿರರು ಮಾಡಿದ ನೀಚಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುವಳು. ಶರಣಬಸವರ ಪವಿತ್ರ ಲಿಂಗದ ನೀರು ತನ್ನ ಮಜ್ಜಿಗೆಯ ಹರವಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸೊಸೆಯಂದಿರರ ಬಾಯೊಳಗೆ ಹಾಕುವಳು. ಅವರ ಕೈಕಾಲುಗಳೆಲ್ಲಾ ನೆಟ್ಟಗಾಗಿ ಓಡುತ್ತಾ ಬಂದು ಆತ್ತೆಯ ಕಾಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ದೇವರಂತಹ ಶರಣರಿಗೆ ಎರಡು ಬಗ್ಗದವು ಎಂದು ಬಿಕ್ಕುವರು. ಆಗ ಆ ಮುದುಕಿ

ಕಾಲವು ರ್ಪುಡಿಸಿ ಎದ್ದುತಾ ನಿಂತಾಳ

ಎಲ್ಲವು ಬಿಟ್ಟುಹೊಂಟಾಳ | ಅನತಾಳ

ನನನಿಮ್ಮ ಋಣವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಎನ್ನುತಾ ಶರಣರ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟಳು. ಅತ್ತೆ ಮುಂದೆ, ಸೊಸೆಯರು ಹಿಂದೆ ಶರಣಬಸವರ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಶರಣರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಕೇವಲ ದಾಸೋಹದ ವಿಚಾರ. ದೇಷವಂತು ಅವರ ಸಮೀಪ ಹಾಯಲಿಲ್ಲ, ದ್ವೇಷವು ಭಕ್ತಿಯ ವಿರೋಧಭಾವವೆಂದು ಶರಣರು ನಂಬಿದ್ದರು. ಅಂತೆಯೇ ಆ ಸೊಸೆಯಂದಿರರನ್ನು ಅವರು ಮನ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಅರಿವಿನ ಪರಿಧಿ ವಿಸ್ತಾರಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಲಿಂಗತತ್ವದ ಮುಖಾಂತರ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಲಿಂಗ ಮೂಲ ಎನ್ನುತಾ ನಂಬಿ ತಾ ಕಡಿಬೇಕು ಗಡಿಗ್ಯಾನ ಕೆನಿ ಮೊಸರು

ನಂಬಬೇಕು ಲಿಂಗವು ಶಿವನೆಂದು | ಇಲ್ಲದಿರೆ
ಕನಿಯಲ್ಲದ ಮೊಸರು ಕಡೆದ್ದಾಂಗ.

ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರಲ್ಲರನ್ನು ಸನ್ಮಾರ್ಗದತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ದರು. ಇಂತಹ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಶಿವಲೀಲೆಗಳು ಜರುಗುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸತ್ತ ಪರೀಕ್ಷೆ ಎದುರಾಯಿತು.

ಒಂದು ಸಲ ಶರಣರು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ದನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೇಯಲು ಬಿಟ್ಟು ತಾವು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಶಿವಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದನಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮೇಯುತ್ತ , ಶರಣರ ಸಮೀಪವೇ ಕುಳಿತಿವೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದಲೇ ಬಸವಯ್ಯ ತನ್ನ ಹೊಲಕ್ಕೆ ನಡೆದಿದ್ದಾನೆ ಕೊಳೆ ಕಲ್ಮಶಗಳಿರುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ರೋಗಾಣುಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಅಜ್ಞಾನದ ತಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಟ್ಟ ವಿಚಾರಗಳಿರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ.

ಬಸವಯ್ಯನ ತಲೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಅದನ್ನೆ. ಶರಣರ ಹೊಲದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಗೌಡರ ಹೊಲಕ್ಕೆ ತನ್ನ ದನಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದಿದ್ದಾನೆ. ಆ ದನಗಳು ಬಸವಯ್ಯನ ದನಗಳು. ಶರಣರ ದನಗಳಾದರೆ ಏನೊಂದು ಹಾಳು ಮಾಡದೆ ಹುಲ್ಲು ಮಾತ್ರ ತಿನ್ನುವ ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣದವು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಜನಪದರು. ಬಸವಯ್ಯನ ದನಗಳು ಮಾಡಿದ್ದೇನು?

ನುಗ್ಗಾವ ದನಗಳು ಗೌಡರ ಹೊಲದಾಗ
ಹಿಗ್ಗಿಲಿ ತೆನಿಯ ತಿಂದಾವ | ತೆನಿದಂಟ
ನುಗ್ಗಾಗಿ ದನದ ಕಾಲಿಗೆ

ಹಿಂದಕ್ಕೆ ದನ ಹೊಡೆದು ನೇರವಾಗಿ ಗೌಡರ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಶರಣಪ್ಪನ ದನಗಳು ಜೋಳ ಹಾಳು ಮಾಡಿವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಶರಣಪ್ಪನ ಶಿವಗುಣ ತಿಳಿದಂತೆ ಗೌಡರು

ಅರತಾರ ಆ ಹೊತ್ತಿನ ಮಾತದು | ಇವನಿಗೆ
ಕಲಿಸಲೇಬೇಕು ಬುದ್ಧಿಯು

ಗೌಡರು ಊರಲ್ಲಿಯ ಮುಖಂಡರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಶರಣರ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಧ್ಯಾನ ಮಗ್ನರಾದ ಶರಣರನ್ನು ಕಂಡು ಕೈ ಮುಗಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮುಂದೆಯೇ ಕೂಡುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಕಣ್ಣೆರೆದು ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಶರಣರು ಗೌಡರಾಧಿ ಹಿರಿಯ ಜೀವಗಳು. ತಕ್ಷಣವೇ ಎದ್ದುನಿಂತು ಯಾಕ್ತಿಂಗ ಕುಂತಿರಿ- ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಎದ್ದು ನಿಂತ ಗೌಡ ಹಾಕ್ತಿಂಗ ಮಾಡಿದ್ದಿ ಶರಣಪ್ಪ ಎಂದಾಗ ಶರಣರು.

ಗೌಡರ ಮಾತಿಗೆ ಸುಮ್ಮನಾದ ಶರಣಪ್ಪ
ನುಡಿತಾರ ಕೈಯ ಜೋಡಿಸಿ | ಗೌಡರ
ಮಾಡಿದಾ ತಪ್ಪ ಮನ್ನಿಸಿರಿ

ಯಾರೋ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಶರಣರು ಯಾರ ಮೇಲೂ ದೋಷ ಹೊರಿಸಲಾರದೆ ಕೈಕಟ್ಟಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಶರಣರಿಗಾದ ನೋವು ದನಕರು ಪಶುಪಕ್ಷಿ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ ಜನಪದರು ಅಲ್ಲಿ ಪವಾಡವೇ ಮಾಡಿವೆ ಆ ಮೂಕಲೋಕ.

ಶರಣರ ನುಡಿಕೇಳಿ ಎತ್ತೊಂದು ಎದ್ದಾದ
ಹಾರ್ಯಾರಿ ಕೋಡ ತಿವಿದಾದ| ಬಸವಯ್ಯಗ
ಊರಿನಾ ಚಾಡಿಗಿ ತಂದಾದ.

ಮುಂದೆ ಬಸವಯ್ಯ ಹಿಂದೆ ಆ ಎತ್ತು! ಅದ್ಭುತ ವಿಸ್ಮಯ! ಊರಜನರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕೌತುಕ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ನಡೆದಿದೆ. ಆಗ ಒಪ್ಪಾನ ಬಸವಯ್ಯ ತಾಮಾಡಿದ ತಪ್ಪರ ತಪ್ಪಾಯ್ತು ಶರಣ ಎನ್ನುತಾ | ಅದುರುಳ

ಕೆಳಗ್ಗಾಕಿ ನಿಂತ ತಾಮಾರಿ

ಜನರೆಲ್ಲ ಬಸವಯ್ಯನಿಗೆ ಉಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಛೇಮಾರಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಶರಣರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಚಿಂತೆ ತನ್ನಿಂದ ಆ ಜೋಳ ಹಾಳಾಯಿತು ತಿನ್ನುವ ಬಾಯಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಬಿತ್ತು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಖಿನ್ನರಾಗುತ್ತಾರೆ ಶರಣಬಸವರು. ಅವರ ಆ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಅರಿತ ಗೌಡರು,

ನೀನನ್ನ ಹೊಲದಾಗ ಕಾಲಿಟ್ಟರ ಶರಣಪ್ಪ

ತೆನಿತುಂಬಿ ರಾಶಿ ಆಗ್ಯಾತು | ಶರಣಪ್ಪ

ನಿನಮಹಿಮೆ ನನಗ ತಿಳಿದಾದ.

ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ಹೊಲದ ತುಂಬ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ ಶರಣಬಸವರಿಗೆ. ಮುರಿದು ಬಿದ್ದ ಆ ದಂಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಗೌಡರು ರಾಶಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಹಿಂದೆಂದು ಆಗದ ರಾಶಿ ಗೌಡರ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಇದು ಶರಣಬಸವರ ಪಾದಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಆದ ಮಹಿಮೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತ ಗೌಡರು ಬಂಡಿ ತುಂಬ ಜೋಳದ ಚೀಲ ತುಂಬಿಸಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಶರಣರ ಮಹಾಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ಆ ಜೋಳ ಸಲ್ಲಲಿಯೆಂದು ಆದರೆ ಕಾಯಕದಿಂದ ದಾಸೋಹಗೈಯುವ ಕಾಯಕ ಯೋಗಿ ಶರಣರು ಜೋಳ ಬೇಡವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ, ವಾಪಸ್ಸು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ISSN 2454-7255

Original Article

VOL 4|ISSUE 2|Nov-2014

Shodha International Recognition

Multi Disciplinary Research Journal

ISSN 2454-7255

Volume-4 | Issue-2 | Nov-2014

Available online at www.godutaidegree.org

God Too Must Work: Nuliya Chandayya

Smt, Shridevi S. Harwal

HOD, Economics Godutai Doddappa Appa Arts & Commerce, Degree College for Women

Kalaburagi-585103

Abstract

Nuliya Chandayya was born at a village called Shivanagi near Bijapur. But being heard regarding the great reformation movement lead by Basava, he along with his wife Suggave moved to Kalyan. Chandayya was a firm believer in the principle of Kayaka. He advocates that even the Guru could save himself while still alive through Kayaka; even the linga could efface the stony sign only through kayaka; even the jangama could break the bonds of his garb only through kayaka". His Kayaka consisted in going to the forest, cutting tall grass growing in water, bringing home the bundles of grass and to fashion ropes. He sold the ropes and used the return, however modest, in the service of jangama. What was left

after serving the Jangama was Prasada to him and his wife". He is a devotee of Chandesaralinga. According to him, the true Kayaka.

Introduction

"I cut the elephant-grass that grows amid the ocean of this world,
And, parting all the knots, I make a rope.
When I have put on it a double knot, we know as Here and Hereafter;
At the point, in the mind's loop we call Union through action
Kayaka emerges; Therefore, to me
There is no thought of Chandesaralinga".

Chandayya, in the above vachana says that his kayaka is to cut the tallest grass that has grown in the river, parting it properly and to make the rope. He speaks regarding two worlds. They are Earth and Heaven and have called them as Here and Hereafter. In his views leading materialistic life is earth and attaining spiritual life is Heaven. He called materialistic life as Here and heavenly life as Hereafter. When he makes ropes, he says he puts two knots forgetting the difference between the two lives. He is so much involved in his kayaka that both the lives are united together and he finds both the lives in his kayaka and he experiences the presence of God Chandeshwara Linga in his work.

"One's mind must not be ruffled,
Whatever be the income coming from Kayaka be,
Righteous and pure, Let there be harmony,
Between the wages one demands and one's usual wage.
Waiving the wages of your vow, If you grasp money, coveting
Gold in greed, the service you have rendered will be mere waste,
Do walk into the noose of the greed you have put on.
To me the grace of Jangama is verily my life,
To Chandesaralinga"

In the above vachana Chandayya says that one's mind should not be polluted while earning the money. The money that is earned through Kayaka should be from the right way and must be pure. There must be a balance between the efforts made and the wage earned.

Equally demand and wage should match together, means no one should spend beyond the limit. If kayaka is done for the sake of earning more money, such type of kayaka is of no use. One, who does so, will themselves be troubled very much. At last he concludes that his sincerity will be accepted by his God Chandesvaralinga.

The life sketch of Chandayya reveals a story which speaks the dedication towards his Kayaka where he is not even afraid of God. "One day Chandayya was engaged in his customary work of gathering grass and after having cut it when he was tying it into bundles, his *Ishtalinga*, in order to test whether his great dedication to Jangama was real or not, slipped into the water. It is said that the Linga had two other intents too: one, to make Chandayya known by blazoning him in front of innumerable to Sharana's; the other, he himself to serve under Chandayya. Chandayya understood the intent of the Linga and said, let it come by itself, if it wishes to serve jangama and went home with bundle of grass on his head.

Being fully convinced of Chandayya's unshakable faith in kayaka and Dasoha, the Linga cried out helplessly to take him back; but Chandayya refused its request. Growing desperate the Linga turned to human form and ran after Chandayya and blocked his way and pleaded for acceptance. But Chandayya said he would accept if the Linga wishes to do Kayaka for Jangama and for this Chandayya asked a pledge from Madivaala Machideva, a washer man and a mystic of repute. He was washing clothes in a nearby pond.

Both Chandayya and his Linga went to Madivalayya, who tried his best to persuade Chandayya to take his Linga back because a bhakta should never be without the Linga on his body. But Chandayya was resolute in his stand: He would take the Linga back only on the condition that the Linga would do kayaka for Jangama. The Linga consented and Madivalayya stood surety. Taking the Linga back Chandayya went home.

According to Chandayya's instructions Linga made ropes and went to sell them. Basava purchased them for one thousand gold coins. Linga came back to Chandayya with great joy. But Chandayya was angry at the bargain and asked the Linga to quit because how could it get such a huge amount when the rope was worth a penny. The Linga came to Madivalayya for help. Madivaala Machayya tried to pacify Chandayya but he could not do so. So he brought them to Anubhava Mantapa [Hall of spiritual thoughts] the Sharana's verdict".

Allamaprabhudeva, the other Sharana a tough scholar and prime character of the spiritual hall says, along with kayaka it is essential to worship Linga and he depicts his idea in the following vachana.

“Even a philosopher’s stone
Must be put in some place;
Even a rare jewel must be set
In gold; and if you
Do worship, in loyalty to Linga,
You must possess a sign; Hence,
Mark you Chandayya,
You cannot, after you have known
Guheshwara Linga forgets”

Allamaprabhudeva states that a valuable stone [Parushamani] must be kept in a worshipping place, the diamond, may be costlier than gold should be kept in gold, when the Linga is worshipped it should be worded by the worshipper. Thus his advice to Chandayya was to accept the Linga. Chandayya suddenly responded to Prabhudeva’s words and said, if he worships Guru he gets knowledge, if he worships Linga he gets spiritual happiness. But if he worships Jangama he gets knowledge and spiritual happiness. Thus, He says with a dedicated kayaka, if Jangama is served happily that is the greatest worship surrendered to Chandeshwara Linga. His Linga has left him and went when he was doing kayaka; he is not ready to accept it.

The problem remained unsolved and Machideva thought of carrying the matter to Lord Basaveshwara. Lord Basaveshwara listened to the matter and expressed his views in the following vachana.

“He has known the service of Jangama,
That itself is Guru’s worship;
He has known that service of Jangama
It is his Linga’s worship;
He has known that service of Jangama

It is his Being;
He has known that service of Jangama
It is his Reality;
He has known that service of Jangama
It is his self;
He has known that service of Jangama
It is the eternal goal.
Therefore in our Lord Kudalasangayya
I, as the eldest son of Chandayya,
Whose life is Jangama?
Say hail, O hails to his holy feet
And thus I am purified.
O Prabhu,
How can I know?
The greatness of this glorious one”

Lord Basaveshwara says, to Chandayya worship of Jangama is the worship of Guru and Linga. It is also worship of self and of own reality. That is his eternal goal. He again tells he is purified with Chandayya’s thoughts. He, being youngest to Chandayya is nothing to tell him. Allamaprabhudeva was not satisfied with Lord Basaveshwara words. He felt that it is a partial judgment. At last matter was carried to Chennabasavanna. Chennabasavanna in his vachana speaks regarding Chandayya’s issue in the following way.

“The holy Guru’s grace is Linga;
Lingo’s essence is Jangama:
This is practice from without;
Now the right knowledge of the inner being
Is Jangama; when Jangama
Is seen in motion, its right acts are Linga
The accomplishment of
The oneness of the two is Guru.
Therefore when the triple Linga is

United with the triple Anga,
That is service of Jangama.
Without which there is no content for Linga
Unless the Lingo is upon the body,
The Jangama will not accept service.
Therefore, to stand on one
Abandoning the other is
As soul without body,
As Shiva without Shakti,
The light without Lamp
So, O Chandayya, the triple sanction
Is service to Jangama?"

Guru has graced the Linga for the worship of Jangama. Jangama's are to be served only if there is Linga. Jangama and Linga being together is Guru. Thus, when the triple [Guru, Linga and Jangama] are served by the triples [Body, Mind and Emotions] that is the real service of Jangama. Without Linga, Jangama cannot be served. If Linga and Jangama are made separate that is a body, without soul, Shakti without Shiva, lamp without light. In another vachana Chennabasavanna says,

"What if I know?
That Jangama is the supreme?
Is Lingo not the body of Jangama?
And is not Jangama
The conscious energy of Linga
Is there total enjoyment possible?
For dis-embodied life, for soul-less fresh
Can there be trees without soil?
Can there be fruit without a tree?
Can there be flavor without fruit?
This is the order of enlightenment:
The body is the soil, Linga, the tree,

The fruit Jangama and Prasada its taste.
The body itself is soil, Linga the tree,
The fruit is Jangama, Prasada its taste.
Therefore, in Lord Kudala Chennasangamadeva
The Linga with form
Is the body of Jangama; O Prabhu?"

Conclusion

As, he feels if Jangama is supreme, Linga is equally supreme. Jangama is the conscious energy of Linga. As there cannot be a tree without soil, there cannot be fruits without tree. When there cannot be fruits without tree there also cannot be flavor without fruits. Likewise there cannot be Jangama without Linga. Chennabasavanna further says, body is the soil, Linga is the tree, Jangama is the fruit and Prasada is the taste. Treating the body as a soil, Linga as the tree, Jangama as the fruit kayaka has to be undertaken to the joy of fruits. Chandayya, then fully convinced with Chennabasavanna words. At last, He accepted Linga, continued his Kayaka and served Jangama till his breath.

References:

- 1) Prof. B. Virupakshappa, "The five great principles of Social Reconstruction", *Aroma of Sarana Culture*, Basava Samiti, Basava Bhavan, Basaveshwara Road, Bangalore-560001, 2006,
- 2) Prof. D. Javaregowda, TR Dr. C. R. Yaravintelimath, "Economic Thoughts", *Basaveswar-Ambekar*, Basava Samiti, Basava Bhavan, Basaveshwara Road, Bangalore-560001, 2006,
- 3) Dr B. R. Hiremath, (Editor, Professor, Institute of Kannada Studies, Karnataka University, Dharwad) "*Sankirna Vachana Samputa*" (Kannada) Vol; IX, , TR(translated in English by Researcher), The Administrative Officer, Kannada Pustaka Pradhikara(Kannada Book Authority), Pampa Mahakavi Road, Chamarajpet, Bangalore-560018, 1993
- 4) B. Mahavadevappa, "*Arivu Achara*"(kannada), (translated in English by Research Scholar), Satyashree Printers, Private Ltd, Chamarajpet, Bangalore-560018, 1999,
- 5) S. Shivanna, (Editor) "*Sankirna Vachana Samputa*", (Kannada) Vol; XI; TR(translated in English by Researcher) The Administrative Officer, Kannada Pustaka Pradhikara(Kannada Book Authority), Pampa Mahakavi Road, Chamarajpet, Bangalore-560018
- 6) Dr Veeranna Rajur, (Editor, Professor, Institute of Kannada Studies, Karnataka University, Dharwad) "*Sankirna Vachana Samputa*", (Kannada) Vol; XIV;, TR(translated in English by

- Researcher)The Administrative Officer, Kannada Pustaka Pradhikara(Kannada Book Authority), Pampa Mahakavi Road, Chamarajpet, Bangalore-560018, 1993,
- 7) R.C. Hiremath, “Sri Basaveshwara: A Biography”, *Sri Basaveshwara, A Commemoration Volume*, Government of Mysore, State Level Committee, Eighth Centenary Celebrations of Sri Basaveshwara, Bangalore, 1967,
- 8) B. B. Kanavi, “Basaveswara and his economic thinking”, *Basava Journal- Silver Splendor*, (a collection of articles from twenty-five volumes), Published by: Basava Samiti, Basava Bhavan, Basaveshwara Road, Bangalore-560001, 2003
- 9) Dr. C. R. Yaravintelimath, “*The women who were intellectual companions*”, *Basava Journal*, July-December, 2007, Basava Samiti, Basava Bhavan, Basaveshwara Road, Bangalore-560001, Dr. C. R. Yaravintelimath, Tr (translated in English) “*Vachanas of Women Saints*” *Samagra Vachana Samputa Vol, 05, (kannada)*, Published by, Basava Samiti, Basaveshwara Road, Bangalore-560001,

ISSN 2454-7255

Original Article

VOL 4|ISSUE 2|Nov-2014

Shodha International Recognition

Multi Disciplinary Research Journal

ISSN 2454-7255

Volume-4 | Issue-2 | Nov-2014

Available online at www.godutaidegree.org

A Bird Eye View of Ancient Olympic Games

Smt.Janaki.Hosur

Godutai Doddappa Appa Arts and Commerce College for Women Kalaburgi

Karnataka State.

Abstract

Aristotle describes a young man's ultimate physical beauty: "a body capable of enduring all efforts, either of the racecourse or of bodily strength...This is why the athletes in the pentathlon are most beautiful." (Aristotle, Rhetoric 1361b)

According to historical records, the first ancient Olympic Games can be traced back to 776 BC. They were dedicated to the Olympian gods and were staged on the ancient plains of Olympia. They continued for nearly 12 centuries, until Emperor Theodosius decreed in 393 A.D. that all such "pagan cults" (indeed Aradhana) be banned.

The stadium entrance at Olympia

Introduction

Olympia, the site of the ancient Olympic Games, is in the western part of the Peloponnese which, according to Greek mythology, is the island of "Pelops", the founder of the Olympic Games. Imposing temples, votive buildings, elaborate shrines and ancient sporting facilities were combined in a site of unique natural and mystical beauty. Olympia functioned as a meeting place for worship and other religious and political practices as early as the 10th century B.C. The central part of Olympia was dominated by the majestic temple of Zeus, with the temple of Hera parallel to it.

The Games and religion:

The Olympic Games were closely linked to the religious festivals of the cult of Zeus, but were not an integral part of a rite. Indeed, they had a secular character and aimed to show the physical qualities and evolution of the performances accomplished by young people, as well

as encouraging good relations between the cities of Greece. According to specialists, “The Olympic Games owed their purity and importance to religion.”

There are two stories relating to the question of ancient Olympic Games.

One story states that it was a runner from Megara, Orsippos or Orrhippos who, in 720 B.C. was the first to run naked in the stadion race. (Stadion or stade (Ancient Greek: word) was an ancient running event, part of the Games. The stadion was named after the building in which it took place, also called the stadion. This word became stadium in Latin, which became the English word stadium. There were other types of running events, but the stadion was the most prestigious; the winner was often considered to be the winner of an entire Games. Though it is a separate event, the stadion was also part of the ancient Pentathlon) when he lost his shorts in the race.

Another tradition is that it was the Spartans who introduced nudity to the Olympic Games in the 8th century B.C. as it was a Spartan tradition. It is not clear if the very first recorded victor at Olympia, Koroibos, won the stadion race in 776 B.C. wore shorts or not. It seems fairly clear that by the late 8th century nudity was common for the male contestants.

There was no torch relay in the ancient Olympic Games. There were known, however, torch relays in other ancient Greek athletic festivals including those held at Athens.

The ancient Olympics were rather different from the modern Games. There were fewer events, and only free men who spoke Greek could compete, instead of athletes from any country. And also, the games were always held at Olympia instead of moving around to different sites every time.

The events are as follows:

Boxing ---Ancient boxing had fewer rules than the modern sport. Boxers fought without rounds until one man was knocked out, or admitted he had been beaten. Unlike the modern sport, there was no rule against hitting an opponent when he was down. Instead of gloves, ancient boxers wrapped leather thongs (himantes) around their hands and wrists which left their fingers free. There were no weight classes within the men’s’ and boys’ divisions; opponents for a match were chosen randomly.

Equestrian events

Chariot racing --There were both 2-horse chariot and 4-horse chariot races,

Riding-- The course was 6 laps around the track (4.5 miles), and there were separate races for full-grown horses and foals. Jockeys rode without stirrups.

Pankration-- This event was a nasty (Grueling) combination of boxing and wrestling. Punches were allowed, although the fighters did not wrap their hands with the boxing himantes. Rules outlawed only biting and gouging an opponent's eyes, nose, or mouth with fingernails. Attacks such as kicking an opponent in the belly, which are against the rules in modern sports, were perfectly legal. Like boxing and wrestling, among others, this event had separate divisions for both men and boys.

Pentathlon-- This was a 5-event combination of Discus, Javelin, Jumping, Running and Wrestling.

Discus-- The ancient Greeks considered the rhythm and precision of an athlete throwing the discus as important as his strength. The discus was made of stone, iron, bronze, or lead, and was shaped like a flying saucer. Sizes varied, since the boys' division was not expected to throw the same weight as the men's'.

Javelin --The javelin was a man-high length of wood, with either a sharpened end or an attached metal point. It had a thong for a hurler's fingers attached to its centre of gravity, which increased the precision and distance of a javelin's flight.

Jump-- Athletes used lead or stone jump weights (halters) shaped like telephone receivers to increase the length of their jump. The halters were held in front of the athlete during his ascent, and forcibly thrust behind his back and dropped during his descent to help propel his body further. Jump weights also doubled as weight lifting equipment during training.

Running --There were 4 types of races at Olympia. The stadion was the oldest event of the Games.

Runners sprinted for 1 stade (192 m.), or the length of the stadium. The other races were a 2-stade race (384 m.) and a long-distance run which ranged from 7 to 24 stade (1,344 m. to 4,608 m.). And if these races weren't enough, the Greeks had one particularly exhausting

event which we lack. There was also a 2 to 4-stade (384 m. to 768 m.) race by athletes in armour. This race was especially useful in building the speed and stamina that Greek men needed during their military service. If we remember that the standard hoplite armour (helmet, shield, and greaves) weighed about 50-60 lbs, it is easy to imagine what such an event must have been like.

Wrestling-- Like the modern sport, an athlete needed to throw his opponent on the ground, landing on a hip, shoulder, or back for a fair fall. 3 throws were necessary to win a match. Biting was not allowed, and genital holds were also illegal. Attacks such as breaking your opponent's fingers were permitted.

Ancient Olympic Games Events:

In the entire history of the ancient Olympic Games, almost 1200 years, there were only 23 events contested. They were divided into men's track and field events, equestrian events and boy's events. The events were divided into the following categories.

Men's track and field (8 events),

Boy's track and field (5 events)

Equestrian events for full grown horses (3 events)

Equestrian events for mules and mares (2 events)

Equestrian events for young male horses (3 events)

Specialty events (heralds and trumpeters) (2 events)

Additional athletic events were gradually added until, by the 5th century BC, the religious festival consisted of a five-day program.

Victory Ceremonies

Conclusion

The Olympic victor received his first awards immediately after the competition. Following the announcement of the winner's name by the herald, a Hellanodikis (Greek judge) would place a palm branch in his hands, while the spectators cheered and threw flowers to him. Red ribbons were tied on his head and hands as a mark of victory.

The official award ceremony would take place on the last day of the Games, at the elevated vestibule of the temple of Zeus. In a loud voice, the herald would announce the name of the Olympic winner, his father's name, and his homeland. Then, the Hellanodikis placed the sacred olive tree wreath, or kotinos, on the winner's head.

Married women were not allowed to participate in, or to watch, the ancient Olympic Games. However, unmarried women could attend the competition, and the priestess of Demeter, goddess of fertility, was given a privileged position next to the Stadium altar.

References

1. www.olympic.org/ancient-olympic-games
2. www.penn.museum/sites
3. www.wordnik.com
4. www.perseus.tufts.edu/Olympics

The Relevance of English Language in the Present Scenario

Smt. Savitri S Jambaldinni

Assistant Professor Department of English Godutai Doddappa Appa Arts and Commerce
College for Women, Gulbarga Karnataka State

Abstract

Education is a process of enlightenment and empowerment to attain better quality life. It aims at all round development of body, mind, intellect and soul. An individual's growth is recognized or measured not in terms of biological heightened personality but in terms of learning process of intellectual growth. The learning of an individual at the elementary level provides a base for any kind of learning. Later, the growing progress is visible at different levels of higher learning. Therefore, in respect of growth and development more essentially, the higher education should work at a new vision of human greatness which should be endowed with modern innovative skills based on old culture. In this process of individual's learning, language plays a vital role. Language is our primary source of communication. It is the method that we share our thoughts and ideas with each other. This skill is unique in human beings that distinguish us from animals.

Introduction

Language is the mental power of vocal communication of ideas and feelings; it is said to be a very potentially communicative medium. There are millions of languages in this world. Different countries have their own national languages in addition to their local languages spoken and understood by the people of different regions. English was originally the language of England but through the historical efforts of the British Empire, it has become the primary or secondary language of many former British colonies such as the United States, Canada, Australia and India. Presently, English is not only the primary language of the countries ruled under the British imperialism, but also of many business and cultural spheres dominated by those countries. It is also the language of many international

banking and business sectors. English language is a connecting language with global significance focusing and emphasizing on enterprising, constructive, productive talents. English made its advent to India with British rulers. They prospered on the Indian soil and their language also prospered and received wide recognition. Though British have left long ago, their language regarded as foreign language has its significance as international and universal status. The need of the hour is to acquire better proficiency in English language along with the native languages. With the changing times, the expectations and demands of the society also has changed. A perceptible change came with the advent of industrialization and the society is in need of trained meritorious personnel who can effectively contribute to the productivity and manufacture of variety of goods as well as run the administration. This facilitated a culture to expose trained persons with desired capabilities and skills to fulfill diverse tasks. Hence there is a tremendous pressure to cater to the needs of students acquiring requisite qualifications that will lead to the best kind of employment who is armed with updated education. A student along with sufficient qualification should be imparted with competency. At the same time the student also to adapt himself to the exposure of the emerging era of knowledge. The English language plays a very vital role among school going students where they are inculcated to the habit of reading books. Reading books will take the student into a very different relaxing, knowledgeable world. A group of linguistic scholars viewed that the learning of language is based on psychological traits. They claimed that language is nothing but habit formation. According to them, it is learnt through use and practice. They are of the view that the more one is exposed to the use of language, the better one learns. In this period of globalization and modernization, learning of English language enables a child in transferring the individuality into a personality. English language plays a key role leading to employability of an individual. The question of survival in modern society is answered only with the qualifying oneself with English language skills. It is as necessary as the water and air to live and breathe. One has to polish up their knowledge of English language and communication skills to equip themselves for better employment. This can be achieved by the students only if they can pay keen interest in language study as well as pay equal attention to other subjects. Subsequently, this holistic approach of learning can lead one towards independent living. The learning centers endowed with noble objectives of developing the child, keeping in pace with the changing times enable the child to contribute his mite to the store of English language.

In the field of education, the syllabi of science, engineering, medicine are written in English because it is the dominant language in sciences and most of the research studies is carried out and written in English. English is the primary language of the press and the website because it is dominant international communication; more newspapers and books are written in English than in any other language and also majority of websites are written and created in English. The most universally acknowledged language can be learnt easily because it is the easiest language of the world. One can supplement traditional learning materials with so many resourceful modern tools. It is the language skills of English that helps any individual aspirant who wishes to venture into business. In any offices, companies, or governmental organizations will hire a professional personnel who are good English speakers, writers and readers.

Writing, reading and speaking is very important in learning languages. The activities of reading or learning brings us joys, adds and enhances our creative activities like thinking, writing and also speaking ability, adding charm to our personality. As Francis Bacon observes in his essay, *Of Study:* "Reading maketh a full man; conference a ready man; and writing an exact man. Reading a book and discussing about the contents of the book provides practical skills of oral and speaking to the reader. When, one attempts to write, helps to remove the residual weaknesses and ignorance and enables him to remember the contents of a book. Hence reading is the other side of writing which develops a person's creativity, fluency in a language, increases the vocabulary, and improves one's ability to comprehend concepts and ideas.

In written languages, we use letters or symbols to construct or frame words, where the entire set of words is vocabulary of the language. The ways in which words can be meaningfully combined or put together is defined as the syntax and grammar of the language. The description of the actual meaning of words, combination of words or sentences is said to be the semantics of the language.

With the growing importance of advanced technical education, the study of English language has received further boost. Thus Radhakrishna University Education Commission recommended that "English is a language which is rich in literature—humanistic, scientific and technical. If under sentimental urges we give up English, we would cut ourselves off

from the living stream of ever-growing knowledge” Hence the importance of English language has now reflected in the competitive examinations too apart from the institutional and organizational education systems. Almost all the competitive examinations conduct test of general English study in order to test the student’s power of expression, comprehensive skills, vocabulary skills, and also language skills

Conclusion

English language is like a window to the world’s knowledge and literature enshrined in it. The languages of India are vibrant and are developing under the great minds adding to the rich stock of knowledge. The great master minds have used English language as their medium of expression. Therefore in order to compete with the excellence in the world and to grow ourselves culturally and materially, we have to make the best use of English language which is available to us as historical heritage in addition to our own language. To establish our viewpoint, English language is a tool used to promote Indian view of life and also to strengthen the cultural identity. Thus Mahatma Gandhi had rightly said, “English is a language of international commerce, it is the language of diplomacy and it contains many a rich literary treasure; it gives us an introduction to western thought and culture.” The world’s culture and civilization is known only by knowing or learning universally recognized language which not only widens our thoughts but broadens and strengthens our views more particularly by filling the gaps. Thereby leads us towards oneness and togetherness of feeling and living. This harmonious living with diverse cultures embodies or manifests itself towards peaceful living in the world.

REFERENCES CITED:

1. Second Language Learning by D.A. Wilkins.
2. Pedagogical Linguistics written by Sidheshwar Dhari Sinha.
3. Of Study - an Essay written by Francis Bacon.
4. www.google.co

ISSN 2454-7255

Original Article

VOL 4|ISSUE 2|Nov-2014

Shodha International Recognition

Multi Disciplinary Research Journal

ISSN 2454-7255

Volume-4 | Issue-2 | Nov-2014

Available online at www.godutaidegree.org

Ideal learning centre

Smt.Shashikala H.Purvant

Chief Librarian, Godutai Doddappa Appa Arts and Commerce
College for women Kalburagi

Abstract

The Library serves as a backbone to all the academic activities and it is regarded as the heart of the educational institutions. The primary purpose of a library is to support teaching, research and other academic programmes of its parent organization. Now-a-days libraries are called centres of knowledge and information.

Our college library was started under the patronage and blessings of Poojya Doddappa Appa, the Founder President of Sharnbasveshwar Vidya Vardhak Sangha, Gulbarga, in the year 1973. A band of selfless workers of Sharnbasveshwar Vidya Vardhak Sangha took special interest in this endeavour. Special care of women's education in this Hyderabad-Karnataka region proudly say that it was the only institution started for women's education during pre-independent period for Hyderabad Muslim Nizam.

Introduction

Our Library Godutai Doddappa Appa Arts & Commerce College for women running under the great philosophy of pooja sharanbaswappa Appaji, the present president of sharnbasveshwar vidya vardhak sangha, Gulbarga. Teaching and learning for the sake of livelihood is just an ordinary life. Teaching and learning, not only for the sake of livelihood, but also for the welfare of others is a good life. Teaching and learning thinking that serving humanity is serving God, is Kayaka and dasoha philosophy of education.

Our College has a big library situated in a beautiful building having Open Access System and Air conditioner facilities the library has different types of collections. The number of periodicals & journals subscribed for is 50.

Our Library aims to serve the information to the needs of the students and teachers. At present the library has collection of different types of documents. The library subscribes 10 daily Newspapers and 50 Magazines & journals both, in English and Kannada languages. The collection of the library is open access, except a few reference materials. At present there are 30 computer systems working in the library to provide the internet facilities to the users. The library is estimated that approximately 100 users visit the library for their information needs. The information serves to the needs of the users, use of documents, sources of information the user reference etc is analyzed in the following section.

Our college library has developed best practices in library environment:

Computerization of library software

Inclusion of sufficient information about the library in the college prospectus

Compiling student/teacher statistics

Displaying newspapers clippings & file maintained periodically.

Career/employment information service

Internet facility to different user groups

Information literacy programmes.

Suggestion Box

Displaying new arrivals

Conduct of book exhibition on different occasions.

Organize book talks.

Instituting annual best library user

Adequate knowledge of contemporary best practices is in the domain of library.

Lack of desire or incentive to incorporate changes we adopt suitable practices which is be practically implemented.

Earn while learn scheme is also practised.

Read a Book and get a Pen.

Extending to P.G. Department of our college

Fire Extinguisher is available.

The main objective of the creation & building of resources is to make available all kinds of required reading material. i.e, Books, reference books, Text books. Report, journals, electronic and multimedia resources, our library has taken membership of INFLIBNET connection is available online E- books 97000 E- journals 6000, Reports theses, projects in from of online to support learning, teaching and research pursuits of the students, faculty and staff within shortest possible time. Our collection is the useful for all kinds of user groups.

Totally there is a collection of books, CDs, Videos 400, bond volumes of journals 500. Subscription has taken to current journals, 50 Magazines & 10 newspapers for both regional and national languages.

The library collection is divided with different section which is as follows:

1. Online books from INFLBNET.
2. Online Journals.
3. Online reports theses & projects.
4. Reference books.
5. Text books.
6. General books.
7. Rare books.
8. Competitive exam books.
9. Current journals – National (2) International (3) Regional (1)
10. Back volumes of journals.
11. Special collection of CD, DVD.
12. Fire Extinguisher.
13. Aid condition.
14. Xerox machine.
15. Scanner.
16. Printer.

17. Bar-code machine.
18. Book-Transaction slip machine
19. CCTV.
20. Photo camera.

Modern society is undergoing rapid changes in all walks of life. College libraries have been trying with commitments adapting themselves to meet the challenges of the students by providing the required reading materials by the help of UGC and the management councils.

Implementing the best practices in our library we take maximum care throughout the year. We introduce such practices in order to retain quality of on services and the knowledge student's gain must be utilized properly. To enrich such healthy practices we have extended MOU (Memorandum of understanding) with publications houses like M/S S.S.Bhavikatti, Gulbarga, M/S Jaichaini, and Gulbarga. These MOU have helped our students in getting complimentary books. 25 such books are given every year.

ISSN 2454-7255

Original Article

VOL 4|ISSUE 2|Nov-2014

Shodha International Recognition
Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255
Volume-4 | Issue-2 | Nov-2014
Available online at www.godutaidegree.org

ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ

ಡಾ|| ಸೀಮಾ ಪಾಟೀಲ

ಸಂಗೀತ ಉಪನ್ಯಾಸಕಿ ಹಿಂ. ಸಂಗೀತ ವಿಭಾಗ,
ಗೋದುತ್ತಾಯಿ ಕಲಾ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ, ಕಲಬುರಗಿ

ವಾಯು ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗತಿಯಿಂದಾಗಿ ವಿವಿಧ ಬಣ್ಣಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕರು ಒಪ್ಪಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಮಸ್ತ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಲ್ಲವೂ ಪರಮಾಣುಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಎಂದು ವಿದಿತವಿದೆ. ಪಂಚಮಹಾಭೂತಗಳ ಅಧಿಪತ್ಯವೂ ಸಹ ಪರಮಾಣುಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಆಧರಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪರಮಾಣುವಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು ರೂಪವಿರುತ್ತದೆ. ಗತಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಈ ರೂಪವು ಪರಿವರ್ತಿತ ಹಾಗೂ ಪರಿವರ್ಧಿತವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆಕಾಶಾಚ್ಛಾದಿತ ಪರಮಾಣುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ವರಗಳ ಗತಿಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿ ವಿವಿಧ ರೂಪ ಹಾಗೂ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರು ಸ್ವರಗಳ ರೂಪ, ಬಣ್ಣ, ಹಾಗೂ ಸ್ವಭಾವ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾರದೀ ಶಿಕ್ಷಾ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೇಯ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಷಡ್ಜಾದಿ ಸ್ವರಗಳ ಬಣ್ಣ ಹಾಗೂ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಸಪ್ತ ಶುದ್ಧ ರಾಗಗಳ ವಿವರಣೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಸ್ವರಗಳ ಬಣ್ಣಗಳ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ 'ಶಿಕ್ಷಾ' ಗ್ರಂಥಕರ್ತನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

1. ಷಡ್ಜಸ್ವರದ ಬಣ್ಣವು ಕೆಂಪು ಕಮಲಪತ್ರದ ಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.
2. ರಿಷಭ ಸ್ವರದ ಬಣ್ಣವು ಹಸಿರಾಗಿರುತ್ತದೆ.
3. ಗಾಂಧಾರ ಸ್ವರದ ಬಣ್ಣವು ಸುರ್ವಣ ವರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.
4. ಮಧ್ಯಮ ಸ್ವರದ ಬಣ್ಣವು ಶ್ವೇತ ವರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.
5. ಪಂಚಮ ಸ್ವರದ ಬಣ್ಣವು ಶಾಮ ವರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

6. ಧೈವತ ಸ್ವರದ ಬಣ್ಣವು ಹಳದಿ ವರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

7. ನಿಷಾಧ ಸ್ವರದ ಬಣ್ಣವು ಪಂಚರಂಗಿ ವರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನಾರದನು ಸ್ವರಗಳ ಬಣ್ಣಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಅವುಗಳ ಜಾತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.

ಉದಾ: ಷಡ್ಜ, ಮಧ್ಯಮ ಹಾಗೂ ಪಂಚಮ ಈ ಸ್ವರಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜಾತಿಯದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ರಿಷಭ ಹಾಗೂ ಧೈವತ ಸ್ವರಗಳು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಹಾಗೂ ಗಾಂಧಾರ ಮತ್ತು ನಿಷಾಧಿ ಸ್ವರಗಳು ಅರ್ಧ ವೈಶ್ಯ ಅರ್ಧ ಶೂದ್ರ ಜಾತಿಯವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ ಇದರಿಂದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಕಾರ ಸಂಗೀತದ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಒಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ “ ಸಂಗೀತ ಮಕರಂದ” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ಪುರುಷ ರಾಗಗಳ ಹಾಗೂ ಸ್ತ್ರೀ ರಾಗಗಳ ವರ್ಣನೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಪುರುಷ ಹಾಗೂ ಸ್ತ್ರೀ ರಾಗಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಾಗ-ರಾಗಿಣಿಗಳ ವಿಕಾಸವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಈ ರಾಗ-ರಾಗಿಣಿಗಳ ಪದ್ಧತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುವ ಕಲ್ಪನೆ ಚಿತ್ರಕಾರರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂತು. ರಾಗ-ರಾಗಿಣಿಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವುಗಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಮಾನ್ಯತೆಯ ಪ್ರಕಾರ ರಾಗ ಸ್ವರಮೇಳಗಳು ಆರೋಹ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದು ಅವುಗಳಲಿ ಕೋಮಲ ಸ್ವರಗಳು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ರಾಗಿಣಿಯಲ್ಲಿಯ ಸ್ವರ ಮೇಳವು ಅವರೋಹ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಗೀತ ಮಕರಂದ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಕಾರ ಪುಲ್ಲಿಂಗ, ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ಹಾಗೂ ನಪುಂಸಕ ರಾಗಗಳ ಕಲ್ಪನೆ ಪ್ರಪಂಚಮವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಪುಲ್ಲಿಂಗ ರಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಸಾಹಸ ಹಾಗೂ ಕ್ರೋಧ ಭಾವನೆಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುವು. ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ರಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ, ಹಾಸ್ಯ ಹಾಗೂ ದುಃಖಗಳ ಭಾವನೆಗಳು ಮತ್ತು ನಪುಂಸಕ ರಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಭಯದ ಭಾವನೆ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತೆಂದು ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತನು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ರಾಗಗಳ ವಿವಿಧ ಸ್ವರಗಳ ಸಂಗತಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾನಸಿಕ ದೇನೆಗಳ ಅರ್ಥಾತ್ ವಿವಿಧ ರಸಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಉದಾ: ವಸಂತ ರಾಗದಲ್ಲಿ ವಸಂತ ಋತುವಿನ ಕಾರಣ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಉಲ್ಲಾಸವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮೇಘ ರಾಗದಲ್ಲಿ ವರ್ಷ ಋತುವಿನ ಆಗಮನದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಆನಂದವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆಸಾವರಿ ರಾಗದಲ್ಲಿ ದುಃಖದ ಭಾವ ವ್ಯಕ್ತವಾದರೆ ಭೈರವಿ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ಭಕ್ತಿಯುತ ಅಂತಃಕರಣದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಗ-ರಾಗಿಣಿಗೆ ಅವುಗಳ ಗೇಯ ಸ್ವರೂಪಾನುಸಾರ ಒಂದು ಆತ್ಮಿಕ ರೂಪವಿರುತ್ತದೆಂದು ಭಾರತೀಯ ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರು ನಂಬಿರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವರ ಸಂಗತಿಯ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಯೋಗದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸಂಗೀತಜ್ಞನು ತನ್ನ ಆರಾಧನೆಯ ಮೂಲಕ ರಾಗ-ರಾಗಿಣಿಗಳ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ದೈವೀ ರಾಗವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬಹುದು. ರಾಗ-ರಾಗಿಣಿಗಳ ದೈವೀ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತನ್ನ ಆರಾಧನೆಯ ಮೂಲಕ ತಯಾರಿಸುವ ಮುನ್ನ ಗಾಯಕನಿಗೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅದನ್ನು ಸಾಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ರಾಗ-ರಾಗಿಣಿಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳು ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಈ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಆಧಾರದ

ಮೇಲೆಯೇ ರಾಗ ಮೂಲದ ವಿವಿಧ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ರಾಗ-ರಾಗಿಣಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವರ್ಣನೆ , ನಾಯಕ-ನಾಯಕಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಾಯಕನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಹಾಗೂ ನಾಯಕಿಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ರಾಧೆಯು ಅಥವಾ ಸಖಿಯರ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

15ನೇ ಮತ್ತು 16ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ರಾಗ-ರಾಗಿಣಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಿರ್ದರಿಸಲಾಯಿತು. ಜೊತೆಗೆ 16ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಸ್ಥಾನೀ ಪದ್ಧತಿಯ ಚಿತ್ರಕಲೆಯಲ್ಲಿ ರಾಗ-ರಾಗಿಣಿಗಳ ನಾಯಕ ನಾಯಕಿಯರ ಭೇದಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. 18ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ 'ರಾಜಸ್ಥಾನ'ದ ಮೇವಾಡ , ಬಿಕಾನೇರಾ ಜೋಧಪುರ, ಜಯಪುರ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಮುಖ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರಾಗ-ರಾಗಿಣಿಗಳ ಚಿತ್ರೀಕರಣವು ಪೂರ್ಣರೂಪದಿಂದ ವಿಕಸಿತವಾಯಿತು. ಇದಲ್ಲದೇ ರಾಗ ಮೂಲದ ಚಿತ್ರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವುಗಳು ವಿವಿಧ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದವು.

ಉದಾ: ದಕ್ಷಿಣ ಶೈಲಿ, ಬನೋಹತಿ ಶೈಲಿ, ಪಹಾಡಿ ಶೈಲಿ, ಹಾಗೂ ಮೊಗಲ ಶೈಲಿ ಮುಂತಾದ ಚಿತ್ರ ಶೈಲಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾಗ ಮೂಲದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಪಹಾಡಿ ಚಿತ್ರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ರಾಗ-ರಾಗಿಣಿಗಳ ಚಿತ್ರಗಳು ಅತಿ ವಿಸ್ತಾರ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದ್ದು ವೇದ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಬಿಕಾನೇರ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ರಾಗ-ರಾಗಿಣಿಗಳ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ರಾಗ-ರಾಗಿಣಿಗಳ ಚಿತ್ರಣವು ಹನುಮಂತ ಹಾಗೂ ಶಾರ್ಙ್ಗ ದೇವ ಇವರು ವಿವರಿಸಿದ ರಾಗ-ರಾಗಿಣಿಗಳ ಸ್ವರೂಪದಂತೆ ಇದ್ದುದ್ದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ ಹನುಮಾನ ಮತದಂತೆ ಭೈರವು ಮೂಲಕಾಂಸ್, ಹಿಂಡೋಲ ದೀಪಕ, ಶ್ರೀರಾಗ ಹಾಗೂ ಮೇಘ ಈ ಆರು ರಾಗಗಳು ಪ್ರಮುಖ ರಾಗಗಳಿದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಗದ ಐದೈದು ರಾಗಿಣಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ರಾಗಮೂಲದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಗ-ರಾಗಿಣಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಗ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಭಾವಯುಕ್ತವಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಈ ಚಿತ್ರಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ಇಲ್ಲಿ ರಾಗ ಸ್ವರೂಪದ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

1. ಭೈರವ ರಾಗದ ಸ್ವರೂಪ : ಭೈರವ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶ್ವೇತ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಚಂದ್ರ , ಜಡಯಲ್ಲಿ ಗಂಗೆ ಹಾಗೂ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ರುಂಡಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಶಿವನು ಮೃಗಚರ್ಮಾಂಬರದ ಮೇಲೆ ಧ್ಯಾನ ಮಗ್ನನಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ರಾಗವನ್ನು ಹಾಡುವ ಸಮಯ ಪ್ರಾಧ:ಕಾಲವಿರುತ್ತದೆ. ಹನುಮಾನ ಮತದ ಅನುಸಾರ ಭೈರವರಾಗದ ಐದು ರಾಗ-ರಾಗಿಣಿಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳು ಸೈಂಧವಿ, ಭೈರವಿ, ಬರಾರಿ, ಮಧುಮಾಧವಿ, ಹಾಗೂ ಬಂಗಾಲಿ ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯ ಸೈಂಧವಿ ಹಾಗೂ ಭೈರವಿ ರಾಗಿಣಿಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸೈಂಧವಿ ರಾಗಿಣಿಯ ಸ್ವರೂಪ: ವಿಶಾಲ ಅಂಗದ ಈ ಕಾಮಾತುರ ನಾಯಕಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ತನ್ನ ಪತಿಯ ಮೇಲೆ ಕಾಮಬಾಣಗಳ ಪ್ರಹಾರ ಮಾಡುವವಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಇವಳು ಕೆಂಪು ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕ್ರೋಧಿತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪತಿಯು ಬರುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗಾಗಿ ಕಾದಿರುತ್ತಾಳೆ. ನಿರ್ಮಲ ಜಲಾಶಯದ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತಿರುವ ಈ ರಾಗಿಣಿಯ ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಶೂಲವಿದ್ದ ಬಲಗೈಯಿಂದ ಅವಳು ಶಾಮವರ್ಣದ ಶಿವಲಿಂಗದ

ಮೇಲೆ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ರಾಗಿಣಿಯು ಶರದ್ ಋತುವಿನಲ್ಲಿ ಹಾಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ..

ಭೈರವಿ ರಾಗಿಣಿಯ ಸ್ವರೂಪ: ಚಿತ್ರಕಾರನು ಈ ರಾಗಿಣಿಯ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಪಾರ್ವತಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ವಿಶಾಲ ನೇತ್ರಗಳುಳ್ಳ ಸುಂದರ ಗೌರವ ವರ್ಣ ಯುವತಿಯು ಶ್ವೇತ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕಮಲ ಪುಷ್ಪದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಜಲಾಶಯದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಳಾಗಿರುವಂತೆ ಅವಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

2. ರಾಗ ಮಾಲಾಕೋಷದ ಸ್ವರೂಪ: ಅತ್ಯಂತ ಅಕರ್ಷಕವಾದ ಸುವರ್ಣ ಮಂಟಪದ ಕೆಳಗೆ ಶಾಮವರ್ಣದ ಛತ್ರಧಾರಿಯಾದ ಚತುರ ಪುರುಷನು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಗಜಮುಕ್ತಾ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪದಂಡವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ವಿರಾಜಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಸಿಂಹಾಸನದ ಹಿಂದೆ ಐದು ಜನ ಸುಂದರ ಯುವತಿಯರು ರಾಜ ಲಾಂಛನಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ ಮುಂದೆ ಐದು ಜನ ಗಾಯಕಿಯರು ಮಗ್ನರಾಗಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವನ ಕಂಠದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾದ ಈ ರಾಗವನ್ನು ಶಶಿರಋತುವಿನಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯ 4ನೇ ಪ್ರಹರದಲ್ಲಿ ಹಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹನುಮಾನ ಮತದಂತೆ ತೋಡಿ,ಗುಣಕಲಿ, ಗೌರಿ, ಖಂಬಾವತಿ, ಹಾಗೂ ಕುಕುಭ ಎಂಬ ಐದು ರಾಗಿಣಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ರಾಗಿಣಿಗಳಲ್ಲಿ ತೋಡಿ ರಾಗಿಣಿಯ ಸ್ವರೂಪ ಇರುತ್ತದೆ.

ತೋಡಿ ರಾಗಿಣಿಯ ಸ್ವರೂಪ: ಅಮೃತ ಸಮಾನವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣಳಾದ, ತೀಕ್ಷ್ಣನೇತ್ರ ಕಟಾಕ್ಷವಿರುವ ಸುಕುಮಾರಿಯಾಗಿದ್ದು, ಭಗವಂತನ ಮೂರ್ತಿವದುರಿಗೆ ನಿಂತು ವೀಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಭಕ್ತಿಗಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಇವಳ ಗಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಿಂಕೆಗಳು ಅವಳ ಸಮೀಪ ಬರುತ್ತವೆ ದಿನದ ಎರಡನೇ ಪ್ರಹರದಲ್ಲಿ ಈ ರಾಗಿಣಿಯನ್ನು ಹಾಡುವ ಸಮಯವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ :

ಸಂಗೀತವು ಭಾರತೀಯರದೇ ಆಗಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರದೇ ಆಗಲಿ ಆದಿಕಾಲದಿಂದ ಜನರ ಜೀವನದ ಜೊತೆಗೆ ಬೆರೆತುಕೊಂಡಿದೆ. ಆದಿಕಾಲದಿಂದಲೇ ಮಾನವನು ತನ್ನ ವಿವಿಧ ಭಾವಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿವಿಧ ಧ್ವನಿಗಳ ಹಾಗೂ ಅಂಗವಿಶೇಷ ಮಾಧ್ಯಮದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಮಾನವನಿಗೆ ಆನಂದವಾದಾಗ ಆ ಆನಂದವನ್ನು ಉಚ್ಚ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಭಾಷೆಯ ಉತ್ತಮ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಧ್ವನಿಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಭಾವಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ವೇದಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೇದಗಳಲ್ಲಿಯ ಋಕ್ಗಳನ್ನು ಹಾಡುವಾಗ ಉದಾತ್ತ , ಅನುರಾತ್ತ, ಮತ್ತು ಸ್ವರಿತ ಈ ಮೂರುಸ್ವರಗಳ ಪರಿಚಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗಾಯಿತು. ನಂತರ ಸಾಮವೇದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ, ದ್ವಿತೀಯ ಸ್ವರಗಳಿಂದ ಅತಿಸ್ವಾರ ಸ್ವರಗಳವರೆಗೆ ಏಳು ಸ್ವರಗಳ ಪರಿಚಯ ಅವನಿಗಾಯಿತು. ಈ 7 ಸ್ವರಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ

ಷಡ್ಲ, ರಿಷಭ, ಗಾಂಧಾರ, ಮಧ್ಯಮ, ಪಂಚಮ, ಧೈವತ, ನಿಷಾಧ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯಲಾಯಿತು. ಸ್ವರಗಳಿಂದ ಮೂರ್ಛನೆಗಳು, ಜಾತಿಗಳು ಹಾಗೂ ರಾಗಗಳು ಮುಂತಾದ ಸಂಗೀತ ತತ್ವಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾದವು. ಈ ಎಲ್ಲ ತತ್ವಗಳು ಭಾವಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾಧನಗಳಾದವು. ಸಂಗೀತದಿಂದಾಗುವ ಭಾವಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಗೆಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ವಿವಿಧ ಭಾವಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸ್ವರವು ಅಥವಾ ವಿವಿಧ ಸ್ವರಗಳ ಸಮೂಹವು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕವಾಗುವುವು. ಈ ಬಗೆಗೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ವರವೂ ಭಾವಾಭಿಯುಕ್ತ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದರು. ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬರುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಭಾವನೆಗಳ ಪರಮೋತ್ಕರ್ಷಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು 'ರಸ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರು ಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಧ್ವನಿ (ಶೃತಿ)ಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹಾಗೂ ವಿವಿಧ ಭಾವಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತೀಯ ಸ್ವರ ಸಪ್ತಕದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ 22 ಶೃತಿಗಳೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗಿದೆ ಅವುಗಳ ಹೆಸರು ಅರ್ಥ ಹಾಗೂ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಭಾವ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ.

ಕ್ರ.ಸಂ.	ಶೃತಿನಾಮ	ಅರ್ಥ	ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಭಾವಗಳು
1	ಛಂದೋವತಿ	ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರವೃತ್ತಿ	ಮನಃಶ್ಯಾಂತಿ, ಶೌರ್ಯ, ದಾನೀಸ್ವಭಾವ
2	ದಯಾವತಿ	ದಯೆ.ಸಹಾನುಭೂತಿ	ಆತ್ಮೀಯತೆ, ಸಹಾನುಭೂತಿ, ದಯೆ
3	ರಂಜನೀ	ಬಣ್ಣ, ಆನಂದ	ಆನಂದ, ಸುಖ, ಮೆಚ್ಚುವಿಕೆ
4	ರಕ್ತಿಕಾ	ಪರಮಾನಂದ, ಆತ್ಮೀಯತೆ	ಶೃಂಗಾರ, ಸೌಂದರ್ಯ
5	ರೌದ್ರಿ	ಉಷ್ಣ, ಬೆಂಕಿ	ಕ್ರೋಧ, ಹಾಗೂ ಅಗ್ನಿ
6	ಕ್ರೋಧಿ	ಕ್ರೋಧ	ಕ್ರೋಧ, ಶಾಪ
7	ವಜ್ರಿತಾ	ಧಾತು, ಕಠಿಣ, ವಜ್ರ	ನಿಂದಾ, ಮತ್ಸರ, ಕಠೋರ, ವಾಣಿ
8	ಪ್ರಸಾರಿನಿ	ಪ್ರಸರಣ	ವಿಮರ್ಶೆ, ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ
9	ಪ್ರೀತಿ	ಆನಂದ	ಪ್ರೇಮ, ಆನಂದ
10	ಮಾರ್ಜನಿ	ಶುದ್ಧೀಕರಣ	ಹಾಸ್ಯ ವ್ಯಂಗ್ಯ, ಪ್ರೇಮ

11	ಕ್ಷಿತಿ	ನಷ್ಟವಾಗು, ಕೊಳೆತು ಹೋಗು	ಅಂತ್ಯವಾಗು , ನಷ್ಟವಾಗು
12	ರಕ್ತ	ರಂಜಿಸು, ಭಕ್ತಿ	ಭಕ್ತಿ, ಪ್ರೇಮ
13	ಸಂದೀಪನಿ	ಜ್ವಾಲೆ	ಕಾಮಾಗ್ನಿ
14	ಆಲಾಪಿನಿ	ಮಾತನಾಡು	ಪ್ರೇಮ, ಸಂವಾದ, ಸಹಾನುಭೂತಿ
15	ಮದಂತಿ	ಮದ	ಪ್ರೇಮ, ಲೈಂಗಿಕ, ನಶೆ
16	ರೋಹಿಣಿ	ವಿಕಸಿತವಾಗು	ಯೌವನಾವಸ್ಥೆ, ಪ್ರಗತಿಹೊಂದುವುದು
17	ರಮ್ಯ	ವಿಶ್ರಮಿಸು	ಏಕಾಂತ, ಶಾಂತ, ನಿರುತ್ಸಾಹ
18	ಉಗ್ರ	ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ, ತೀಕ್ಷ್ಣ	ಭೀಭಿತ್ಯ, ಭಯ, ಶಂಕೆ
19	ಕ್ಷೋಭಿಣಿ	ವ್ಯಾಕುಲತೆ, ಭಯ	ವ್ಯಾಕುಲತೆ, ಚಿಂತೆ
20	ತೀರ್ವಾ	ಭಯಂಕರ, ನಿಮ್ಮ	ಅಗ್ನಿ, ಭಯಂಕರ, ಭಯಚಕಿತ
21	ಕಾಮುದಾವತಿ	ಶತ್ರು	ಕ್ರೂರತೆ, ಶತ್ರುತ್ವ, ವ್ಯಂಗ್ಯ
22	ಮಂದಾ	ಮಂದಗತಿ , ತಂಪು	ನಿರುತ್ಸಾಹ, ಆಲಸ್ಯ

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ವಿವಿಧ ಮನೋಭಾವಗಳು ಹಾಗೂ ರಸಗಳು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸಾರಲಾಗಿದೆ ಎಲ್ಲ ಶ್ರುತಿಗಳು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದ ಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿವಿಧ ಭಾವಾಭಿವ್ಯಕ್ತ ಹಾಗೂ ರಸಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಆಗುತ್ತದೆ . ಪ್ರಾಚೀನ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ವಿವಿಧ ಸ್ವರಗಳು ಯಾವ ಯಾವ ರಸಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

‘ಸಾ’ ಮತ್ತು ‘ರೆ’ ಈ ಎರಡು ಸ್ವರಗಳು ವೀರ, ರೌದ್ರ ಹಾಗೂ ಅದ್ಭುತ ರಸಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತವೆ ‘ಧ’ ಸ್ವರವು ಭಯಾನಕ ಹಾಗೂ ಭೀಭತ್ಯ ‘ಗ’ ‘ನಿ’ ಸ್ವರಗಳು ಕರುಣ ‘ಮ’ ಮತ್ತು ‘ಪ’ ಸ್ವರಗಳು ಹಾಸ್ಯ ಮತ್ತು ಶೃಂಗಾರ ರಸಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರು ಒಂದೇ ಸ್ವರದಿಂದ ವಿವಿಧ ರಸಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಒಂದೇ ಸ್ವರದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ವರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ.

ಉದಾ: ಷಡ್ಜ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ರೌದ್ರ ಭಾವದ ಪೋಷಕವೆಂದೂ ಹಾಗೂ ಪಂಚಮ ಸ್ವರಕ್ಕೆ ಶೃಂಗಾರ ಮತ್ತು ಹಾಸ್ಯ ಭಾವದ ಪೋಷಕವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ.. ನಮ್ಮ ಸಂಗೀತದ ಎಲ್ಲ ರಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಷಡ್ಜ ಹಾಗೂ ಪಂಚಮ ಸ್ವರಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಎಲ್ಲ ರಾಗಗಳು ವೀರ, ರೌದ್ರ, ಆಧವಾ ಶೃಂಗಾರ ಮತ್ತು ಹಾಸ್ಯ ಭಾವಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಬೇಕು, ಆದರೆ ಹೀಗಿರದೆ ಅನೇಕ ರಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರಸಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾರಾಂಶದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಒಂದೇ ಸ್ವರವು ತನ್ನ ಅನ್ಯಸಹಸ್ವರಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು ವಿವಿಧ ರಸ ಭಾವಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಫಲಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ವಾದೀ ಸ್ವರವು ತನ್ನ ಸಂವಾದಿ, ಅನುವಾದಿ ವಿವಾದ ಸ್ವರಗಳ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ರಸದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಬದ್ಧವಾದ ಸ್ವರ ಜೋಡಣೆಯ ಅನುಸಾರ ನಿಶ್ಚಿತ ಋತುವಿನಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೋತೃಗಳ ಮನೋಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಗಾಯಕನು ರಾಗವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಿದಾಗ ಮನೋಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ರಸಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಗಾಯಕನು ಭೀಭತ್ಯ ರಸಭಾವ ವ್ಯಕ್ತಮಾಡುವ ಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ‘ ಶಾಂತರಸ’ ಭಾವವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡುವ ಗೀತ ರಚನೆಯನ್ನು ಹಾಡಿದರೆ ರಸಗಳ

ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ . ಕೇವಲ ಸ್ವರಗಳ ಮೂಲಕವೇ ರಸದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಗೀತಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಕೇವಲ ಸ್ವರ ಲಹರಿಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ರಸಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ .

ಉದಾ: ಬೀನ್, ಸಿತಾರ್, ಸರೋದ, ಕೊಳಲು, ಪಿಟೀಲ ಮುಂತಾದ ವಾದ್ಯಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ವಿವಿಧ ಸ್ವರಗಳ ಜೋಡನೆಯಿಂದ ರಸೋತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಮೇಲೆ ತೋರಿಸದಂತೆ ಶೃತಿ ಹಾಗೂ ಸ್ವರಗಳ ಭಾವಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಶಕ್ತಿಯ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

ರಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಸ್ವರಗಳ ಸಂಯೋಜನೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಪೂರಕ ಭಾವಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ರಸಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಸ್ವರ ಸಪ್ತಕದಲ್ಲಿ 19 ಸ್ವರಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಮತ್ತು ಸ್ವರಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಭೇದಗಳಿಂದ ಭಾವಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ರಸೋತ್ಪತ್ತಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರವು ವಿಶಾಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆಧುನಿಕ ಸ್ವರ ಸಪ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 12 ಸ್ವರಗಳ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಲಾಗುವತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಸೋತ್ಪತ್ತಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರವೂ ಸಹ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ. ಸ್ವರಗಳ ರಸಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ರಾಗಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಚಿತ್ರಣದ ಕಲ್ಪನೆ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದಿತು.

‘ಸಂಗೀತ ಮಕರಂದ’ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ರಾಗ ಸ್ತ್ರೀ ರಾಗ ಹಾಗೂ ನಪುಂಸಕ ರಾಗಗಳ ಉಲ್ಲೇಖ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಪುಲ್ಲಿಂಗ ರಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಸಾಹಸ, ಕ್ರೋಧ ಭಾವಾಭಿವ್ಯಕ್ತವಾದರೆ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ರಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಭಯದ ಭಾವವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ರಾಗಗಳಲ್ಲಿಯ ವಿವಿಧ ಸ್ವರಗಳು ವಿಭಿನ್ನ ಮನಸ್ಥಿತಿಯ ರಸಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಉದಾ: ವಸಂತ ಋತುವಿನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸವನ್ನು, ಮೇಘ ರಾಗದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಾ ಋತುವಿನಲ್ಲಿ ಆಗಮದಿಂದಂಟಾಗುವ ಆನಂದವನ್ನು, ಆಸಾವರಿ ರಾಗ-ರಾಗಣಿಯಲ್ಲಿ ದುಃಖವನ್ನು ನಿವೇದಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭೈರವೀ ರಾಗ-ರಾಗಣಿಯಲಿ ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ಭಕ್ತಿ ಭಾವಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ.

ರಾಗ-ರಾಗಣಿ ನಾಮಕರಣವನ್ನು ಸಹ ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯ ಸೌಂದರ್ಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಭಾವಗಳು ಹಾಗೂ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ರಸಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡೇ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾ: ಮೇಘ ,ವಸಂತ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ರಾಗಗಳು ಅವುಗಳ ಋತು ಅಥವಾ ವರ್ಣಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿವೆ. ಕುಸುಮ, ಕಮಲ , ಮಾಲತಿ, ಕುರಂಗ ಮಾಲಿಕಾ ಮುಂತಾದ ರಾಗಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟ ಪುಷ್ಪಗಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತವೆ ಹಂಸಧ್ವನಿ, ನಾಗಧ್ವನಿ, ಮಯೂರಿ, ಕೋಕಿಲು, ಕುರಂಗಿ ಮುಂತಾದ ರಾಗಗಳು ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಪಶೂಪಕ್ಷಿಗಳ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರು ರಾಗಗಳಲ್ಲಿಯ ಭಾವ ಹಾಗೂ ರಸಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಡುವ ಸಮಯ ಹಾಗೂ ಋತು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದಾರೆ ರಾಗಗಳಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾಯಕಾ-ನಾಯಿಕಿ ಭೇದಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡವು. ಈ ನಾಯಕಿ -ನಾಯಕಾ ಭೇದಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ಚಿತ್ರಕಾರರು ತಮ್ಮ ಕಲ್ಪನಾ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ರಾಗದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿದರು.

ರಾಗಗಳಲ್ಲಿ , ಭಾವಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಹೇಗಾಗುವದೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವಿವರಣೆಯಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಂಸಾರದ ಅನೇಕ ತಾಪತ್ರಯಗಳಿಂದ ಬೇಸತ್ತು ನಿರಾಶಪೂರ್ಣ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕರುಣ ಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಎದುರು ತನ್ನ ದೂರನ್ನು ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಅಂತಃಕರುಣಯುಕ್ತನಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆ.

“ ಹೇ ಪರಮಾತ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸು , ನಿನ್ನ ಹೊರತಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಯಾರು ರಕ್ಷಿಸುವರು? ‘ಪೀಲೂ’ ರಾಗದಲ್ಲಿ

‘ತುಮಬಿನ ಮೋರಿ ಕೌನ ಖಬರಲೇ ಗೋವರ್ಧನ ಗಿರಿಧಾರಿ’ ಎಂಬ ಮೀರಾಬಾಯಿಯ ಪದವನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ಸಜ್ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಭಾವಗಳು ಮೂಡಿಬರುತ್ತವೆ. ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾಲದ ಪೂಜೆ ನಡೆದಿದ್ದ ದೂರದಿಂದ ಗಂಟೆ, ಜಾಗಟೆಗಳ ಮಧುರಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತದೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಭಕ್ತಿ ಜನರು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ಆರತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಚಂದನ ಪುಷ್ಪಗಳ ಹಾಗೂ ಅಗರಬತ್ತಿಗಳ ಸುಗಂಧವು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಮಂತ್ರಗಳ ಮಧುರ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಹಾಗೂ ಭಕ್ತರ ಸ್ತುತಿಪದ ಶಬ್ದಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಗ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇಂತಹವೇ ಪವಿತ್ರ ಭಾವನೆಗಳು ಭೈರವಿ ರಾಗಿಣಿಯನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬರುತ್ತವೆ.

ಬಿಹಾರಿ ರಾಗದಲ್ಲಿ ‘ನೀಂದನ ಆಯೆ’ ಈ ರಚನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ಓರ್ವ ವಿರಹಿಯ ವಿರಹ ವ್ಯಥೆಯು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ತೋಡಿ ರಾಗಿಣಿಯನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ಪ್ರಾಧಿಕಾಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರೈತ ಕಸೈಯು ಹೊಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾದ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತಾ ಹಾಡುತ್ತಾಳೆ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಿಗರಿಗಳು ಹೊಲದಿಂದ ಅವಲ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಭಾವಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ.

ಮಲ್ಲಾರ ರಾಗಿಣಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ಯುವತಿ ತನ್ನ ಪತಿಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ ಆಕಾಶವು ಮೋಡಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು , ಗುಡುಗು, ಮಿಂಚು ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಾತಾವರಣವು ವಿಚಿತ್ರ ಭಾವಗಳನ್ನು ತೋರುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿ ಭಾವಾಭಿವ್ಯಕ್ತತೆ ಮಲ್ಲಾರ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬಿಲಾಸ ಖಾನಿ ತೋಡಿರಾಗದಲ್ಲಿ ಶೋಕ ರಸದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗುವುದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ರಾಗಗಳನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರದ ಭಾವಗಳು ಹಾಗೂ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ನೃತ್ಯದ ಮಾಧ್ಯಮದಿಂದಲೂ ವಿವಿಧ ಭಾವಗಳು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷತಃ ಲೋಕನೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ವಿವಿಧ ಮನೋಭಾವಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ದಿನವಿಡೀ ಕಠಿಣ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ದಣಿದ ರೈತನು ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಕ್ಕ -ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಮಧುರ ಕಂಠ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವನ ಅಂಗಾಂಗವು ಉತ್ತೇಜಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಉತ್ತೇಜನೆ ಅವನ ದಣಿವನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರಪುಲ್ಲವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಲೋಕ ನೃತ್ಯವು ಜನಜೀವನದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ ಜನಜೀವನ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವು ಲೋಕನೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೇ ವಿವಿಧ ಮುದ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಬೀಜ ಬಿತ್ತುವುದು ಪೈರನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವುದು ಮುಂತಾದ ದೈಹಿಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ದರ್ಶನವು ಲೋಕ ನೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಕೃಷ್ಟರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ದೇವತೆಯ ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿತ ನೃತ್ಯಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರೇಮದ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರತೀಕವಾದ ಕೃಷ್ಣ ಹಾಗೂ ರಾಧೇಯ ಅಲೌಕಿಕ ಪ್ರೇಮವು ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ವಿಭಿನ್ನ ನೃತ್ಯ ರೂಪಗಳ ವಿಷಯವಾಯಿತು. ಪೌರಾಣಿಕ ಪಾತ್ರಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಅಧಿಕತರವಾದ ಜೀವನದ ಸಮ್ಮಿಶ್ರ ಹೋರಾಟದ ಭಾವಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಹಸ್ತ ಮುದ್ರೆಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ಲಿಂಗ ವಿಕ್ಷೇಪಗಳ ಮೂಲಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ನೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನದ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳ ಭಾವನೆಗಳ ಹಾಗೂ ಅನುಭವಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಗೀತದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ ಹಾಡುವವರಿಗೂ ಹಾಗೂ ಕೇಳುವವರಿಗೂ ಆನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಭಾವಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧನೆಗೆ ಏಣಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಗತಿಯಾಗುತ್ತ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಆಧರಿಸಿದ ಗ್ರಂಥಗಳು.

- 1) ಸಂಗೀತ ಮಕರಂದ
- 2) ಭರತನ ನಾಟ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ
- 3) ಸಂಗೀತ ಶಾಸ್ತ್ರ ದರ್ಪಣ - ಪ್ರೊ. ಎ.ಯು. ಪಾಟೀಲ
- 4) ಸಂಗೀತದ ರೂಪ-ರೇಷಗಳು - ಪ್ರೊ. ಎ.ಯು. ಪಾಟೀಲ
- 5) ಪದ್ಮಭೂಷಣ ಡಾ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮನ್ಸೂರ ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿ ಬರೆದದ್ದು.

Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255
Volume-4 | Issue-2 | Nov-2014
Available online at www.godutaidegree.org

Indian Women and Soft Skills

Prof. Renuka.S

Associate Professor, Dept of English,
Godutai Doddappa Appa Arts & Commerce College For Women, Kalaburagi.

A woman by birth is a very good manager. She is a good home maker as well. She has certain inborn qualities in her. She is known for her grace and elegance. She is loving, faithful, loyal, respectful and understanding. The leadership quality in Indian women is what makes her unique. To quote Gandhiji, the definition of leadership would be. 'Leadership is about finding yourself through losing yourself in the service of others'. Indian women are true leaders because leadership is not about doing great things but doing small things with great love. Indian women are better managers because they have a lot of patience and whatever work they do they give their best.

Women usually think twice before they act. They always think of profit and loss before starting any work, because they are also the true financial managers at home.

With all these inborn qualities in her, if women develop certain soft skills in her she will definitely excel men.

Soft skills is a term often associated with a person's "EQ" (Emotional Intelligence Quotient), the cluster of personality traits, social graces, communication, language, personal habits, interpersonal skills, managing people, leadership, etc. that characterize relationships with other people.

In short, they are the good manners and habits or personality traits which are necessary to get along with others and build positive relationships. Unlike Hard skills, which include a person's technical skill set and ability to perform certain functional tasks, soft skills are

broadly applicable across job titles and industries. It's often said that hard skills will get you an interview but you need soft skills to get and keep the job.

Soft skills are those everyday ones we develop over a lifetime. They enable a worker to communicate, think strategically, make decisions, solve problem, and network. They are the skills that are often reflected in an employee's attitude and level of professionalism.

Situational awareness is also very important in the use of soft skills. One has to have the ability to understand the situation in the right way for which the Indian women is well known. She has the quality of adjustment to all the life situations. As she is known to adjust to different situation of her parents and husbands home, the society and the surroundings, she has the capacity to respond appropriately as the situations unfold

Another particular soft skill is adaptability, which is the ability to work in various situations equally well and to move from one circumstance to another without becoming frustrated or incapable of delivering on assigned tasks. She has the skill of working in different capacities, she can be a cook at home, a good manager at work place whatever be her field. She can be a beloved wife, dutiful daughter in law, loving mother, caring sister, affectionate daughter and so on.

The five distinct characteristics that all women and should have for their long-term successes are as follows:

1. Courage is the first characteristic. Life is full of challenges and one needs courage and confidence to face life challenges successfully. As Bette Davis says " The key to life is accepting challenges. Once someone stops doing this, he's dead."

2. Vision. One key characteristic of all successful women is that they have vision. They look outside the box. They perceive the world in terms of what isn't rather than what is. This "vision" keeps them focused and able to achieve their goal.

3. Passion and commitment are the characteristics found in most of the woman. The beginning stages of any committed work can often be tedious, involving many long hours and some sleepless nights. But passion for the work will move one beyond themselves and beyond their short comings.

4. Persistence is probably the most important characteristic of all. Many people never stick with any one thing long enough to see any results. But patience, Persistence and perspiration make an unbeatable combination for success.

5. Balance is important for ensuring that you do not take any characteristic too far. There's a point at which attention to detail can become obsession or calm can become unemotional response. Happiness is not a matter of intensity but of balance, order, rhythm and harmony. If one is working for oneself, one has to decide how to balance ones work and home life.

Conclusion

Thus Soft Skills are imparted to fine-tune the womens attitudes, values, beliefs, motivation, desires, feelings, eagerness to learn, willingness to share and embrace new ideas, and various skills sets of communication, manners and etiquette so that they will be able to deal with different situations diligently and responsibly. Soft skills strengthen them from within. These skills empower them to, understand "Who they are" and how best they can come across as competent individuals in any given situation.

As success is the sum of small efforts, repeated day-in and day-out and if one dares to struggle in life then success will wait for them at the footsteps. Any success seems to be connected with action. Successful people keep moving. They make mistakes but they don't quit. Thus Soft skill is life skill for all. So to relate to one's self and to add that extra degree of confidence it is important to enhance these skills for women in the modern age. Thus women not only lights the fire but has the capacity to keep the flame burning, fight the conflicts of life until they reach their goal.

ISSN 2454-7255

Original Article

VOL 4|ISSUE 2|Nov-2014

Shodha International Recognition
Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255

Volume-4 | Issue-2 | Nov-2014

Available online at www.godutaidegree.org

ಬಸವ ಪೂರ್ವ ಯುಗದ ಸ್ಥಿತಿ-ವಚನಕಾರರ ಉದ್ದೇಶ

ಡಾ: ಪುಟ್ಟಮಣಿ ದೇವಿದಾಸ,
ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು,
ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ವಾಣಿಜ್ಯ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ,
ಕಲಬುರಗಿ.

ಮಾನವನ ವಿಕಾಸ ವಾದವನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದಾಗ ನಮಗೆ ದೊರೆಯುವ ಪ್ರಮುಖ ಆಶಯ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ತನ್ನ ತನ್ನವರ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಪಟ್ಟ ಪಾಡು ಆಡಿದ ಆಟ, ಮಾಡಿದ ಕೃತ್ಯಗಳು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಸೂತ್ರಗಳಾದವು. ಬೌದ್ಧಿಕ ವಿಕಾಸ ಹೊಂದಿದ ಮೇಲಂತೂ ಆತನ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದ ಪರಿಧಿ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಗೆ ತಲುಪಿತು. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಅನ್ನ ನೀರು ವಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮೀಸಲಾದ ಆಸೆಯೆಂಬುದು ಆಗಸದ ವಿಸ್ತಾರ ಪಡೆದಾಗ ಕಬಳಿಸುವ, ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡ ಇತಿಹಾಸವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಜೈವಿಕ ವಿಕಾಸದೊಂದಿಗೆ ಸುಖದ ಆಸೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಭೂಲೋಕದ ಸರ್ವ -ಸುಖಗಳಿಗೆ ದೈವೀ ಶಕ್ತಿಯೇ ಮೂಲವೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ತಂದಿತ್ತರು. ಇದನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೆಲವೊಂದು ಆಕೃತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ತಾನೆ ಭಯ ಭೀತನಾಗಿ ಮಣಿಯುತ್ತ ತನ್ನತನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಾಗಿದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹಲವರು ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಇಂತ ದುರ್ನಡತೆಯನ್ನು ಧರ್ಮ ಎಂದು ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಜನರ ಜೀವನವನ್ನು ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಬಸವಾದಿ ಶರಣರು ಬರುವವರೆಗೂ ಧರ್ಮ ಎಂಬ ಕರ್ಮರತನದ ತಿಡಿ ಒತ್ತುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದ ಪಟ್ಟ ಭದ್ರ ಹಿತಾಶಕ್ತಿಗಳು ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರು.

ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಸರ್ವ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಬಯಸಿದ ಶರಣರು ಮೊದಲು ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಸಂಶಯವನ್ನು, ಕರ್ಮರತನವನ್ನು ಅಂಧಾನುಕರಣೆಯನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಲು ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಜನರ ಮುಂದೆ ತಂದರು. ಮುಕ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಪ್ಪಿದ ಜನ ಶರಣ ಬಂಧುಗಳಾದರು. ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯ ಬಲ ಇಂದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಧರ್ಮ-ಪೀಠಗಳಂತೂ ರಾಜತಾಂತ್ರಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಆಡಂಬೊಲದಂತಾಗಿವೆ. ಬಸವಣ್ಣನವರು ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಸಮಾಜೋದಾರ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಪ್ರತಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದರು. ಇಂತಿ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆಸುವ, ದೇವರು ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕಂದಾಚಾರಕ್ಕೆ ಕೊನೆ ಹೇಳಿದರು. ಕಾಯಕಕ್ಕೆ ಕೈಲಾಸದ ಪದವಿಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಭಾರ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ನಿಜ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಸಿದರು. ಪುರಾಣ ಕಾಲದ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆಯುವುದು ಅವರ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ, ಅಂದಿನ ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದ ಕಾಯಕ

ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಮೇಲತ್ತುತ್ತ, ಅವರಿಗೆ ದುಡಿಮೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಮಾನವೀಯತೆ ಮೆರೆದರು. ಶರಣರು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿದ ಅನುಭವ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವೂ ನಿಜದ ಅರಿವಿಗೆ ಅನುಭಾವದ ನುಡಿಗಡಣಗಳು ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಕಳಚೂರ್ಯ ವಂಶದ ಬಿಜ್ಜಳ ರಾಜನಲ್ಲಿ ಕರಣಿಕನಾಗಿ ತನ್ನ ಸುಖದ ಸಂಸಾರದಲ್ಲೇ ಲೀನವಾಗದೇ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಗೊಡ್ಡು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಆಯಾಮವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಆನತೆಯ ನೋವುಗಳೇನು? ಅವುಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವೇನೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಿದರು. ಜಗಕ್ಕೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬನೇ ದೇವನೆಂದು ಸಾರಿದರು. ಮೂಢ ನಂಬಿಕೆಗಳ ಜಾಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ತೊಂದರೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಜನತೆಗೆ ದಿಕ್ಕಾದರು. ಕಂದಾಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಳಲಿದವರಿಗೆ ಸರಿದಾರಿ ತಿಳಿಯದೆ ಇದ್ದಾಗ ದಾರಿ ತೋರಿದರು. ಬಸವಾದಿ ಶರಣರು ಶಿವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ದುಡಿಮೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿತ್ಯ ಜೀವನದ ಕಾಯಕದಲ್ಲೇ ಕೈಲಾಸ ಕಂಡರು. ಕೈಲಾಸವೆಂಬುದು ಒಂದು ಹಾಳು ಮೊರಡಿಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.

ದೇವಲೋಕ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕ ಬೇರಿಲ್ಲ ಕಾಣೆರೋ

ಸತ್ಯವ ನುಡಿವುದೇ ದೇವಲೋಕ

ವಿಧ್ಯವ ನುಡಿಯುವುದೆ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕ

ಆಚಾರವೇ ಸ್ವರ್ಗ ಅನಾಚಾರವೇ ನರಕ

ಯಾವುದನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಜನರು ಹಂಬಲವಾಗಿತ್ತೋ ಯಾವುದು ನಮಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದರೋ ಅಂಥ ಅಗಮ್ಯವಾದ ಅಗೋಚರವಾದ ನಿತ್ಯ ಸತ್ಯವಾದದ್ದು ದುಡಿಮೆಯಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಶಾಸ್ತ್ರ-ಪುರಾಣಗಳಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದ ಸ್ವರ್ಗದ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಇತಿಶ್ರೀ ಹಾಡಿದರು. ಪಾಖಂಡಿಗಳು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಗೊಂದಲಗಳಿಗೆ ಕೊನೆ ಹೇಳಿದರು. ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು ಸ್ವರ್ಗ-ಮುಕ್ತಿ-ಮೋಕ್ಷ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಎಂಬ ಹಲವು ನಾಮಾಂಕಿತದಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಕಾಣದ ಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮಫಲ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳಿ ಜನತೆಯನ್ನು ಮೌಢ್ಯತೆಗೆ ತಳ್ಳುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ತಿರುಗೇಟು ನೀಡಿದರು.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹರಿಕಾರರಾದ ದುಡಿವ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಆದ ಅನ್ಯಾಯವು ಕೊನೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವುಳ್ಳ ಶರಣರು ಭೋಗ ವಸ್ತುಗಳು ಸಮಾನಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಶ್ರಮಿಸಿದರು. ಸನಾತನಿಗಳು ದೇವತೆಗಳು ಕುಪಿತರಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ರೋಗ-ರುಜಿನಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿಸಿದ್ದರು. ದೇವರುಗಳನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಲಿ ಸಂಪ್ರದಾಯ ದೇವದಾಸಿ ಪದ್ಧತಿ, ಯಜ್ಞ-ಯಾಗ, ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರೆ, ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮೌಢ್ಯತೆ ತಾಂಡವಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ದೇವದಾಸಿ ಯನ್ನು ಬಿಡುವುದರಿಂದ ಊರಿಗೆ ಕೇಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ದೇವಿ ತೃಪ್ತಳಾಗಿ ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗಿ ಮಳೆ-ಬೆಳೆ ಉತ್ತಮವಾಗುವವು ಎಂದು ಪೂಜಾರಿಯ ಬಾಯಿಂದ ಹೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ದೇವದಾಸಿಯಾಗುವವಳು ಊರಿನ ಕೆಳವರ್ಗದ ಜನರ ಮನೆಯವಳಾಗಿರಬೇಕು, ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಯಾವುದೇ ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರ ಮನೆಯ ಯುವತಿಯನ್ನು ದೇವದಾಸಿಯಾಗಿ

ಮಾಡಿದ ಇತಿಹಾಸ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಯಜ್ಞ-ಯಾಗಗಳಿಗಷ್ಟೆ ಸೀಮಿತವಾದ ಬಲಿ ಪದ್ಧತಿಯು ಊರಿನ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ತಳಕು ಹಾಕಲಾಯಿತು. ಬಲಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದವರನ್ನೇ ಬಲಿ ಕೊಡುವಷ್ಟು ಅಜ್ಞಾನ ತುಂಬಿಕೊಂಡ ಈ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಶರನರು ಬರಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕೆ ಇದೆ. ಮೌಢ್ಯತೆಯ ಪ್ರಭಾವ ಇಂದಿಗೂ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಆಗಾಗ ನರಬಲಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಕ್ರಿ.ಪೂ.225 ರಿಂದ ಕ್ರಿ.ಶ.225 ರ ವರೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರತೆ ಕಾಣಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಧರ್ಮಗಳ ಪ್ರಭಾವದಲ್ಲಿ ಜನರು ತೊಳಲಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. 2ನೇ ಪುಲಕೇಶಿಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದ ಚೀನಾ ಯಾತ್ರಿಕ ಹೂಯೆನ್‌ತ್ಸಾಂಗನು ತನ್ನ ಪ್ರವಾಸ ಕಥನದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪರಿಚಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಂದಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ-ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಏಕರೂಪವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಹಿಂಸಾಚಾರ-ಕಂದಾಚಾರಗಳು ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದವೆಂದು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕ್ರಿ.ಪೂ.200 ಸಮಯಕ್ಕೆ ಜೈನಧರ್ಮವು ಅಹಿಂಸಾ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಜನತೆಯನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿತು. ಸಾಂಡ, ಜೋಳ, ಚೇರ ಮೊದಲಾದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜೈನ ಧರ್ಮ ಆಚರಿಸಲು ಮುಂದಾದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಇತಿಹಾಸ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟ ಮತ್ತು ಕಲ್ಯಾಣದ ಚಾಲುಕ್ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಜೈನ ಧರ್ಮ ವೈದಿಕ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಗಿತ್ತು. ಯಜ್ಞ-ಯಾಗ, ಬಲಿ ಮುಂತಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಧರ್ಮದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗಗಳಾಗಿದ್ದವು. ತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ದೇವರುಗಳ ದೇವಾಲಯ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ರಾಜಾಶ್ರಯ ದೊರೆತವು. ರಾಜನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೇವರಾದ ಕಾಲವಾದ್ದರಿಂದ ರಾಜಧರ್ಮವೇ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಧರ್ಮವಾಯಿತು. ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಯಾರು ಜಪಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರೇ ದೇವರ ಪೂಜಾರಿಗಳಾದರು. ದೇವರು ಮಂತ್ರದ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದು ಮಂತ್ರಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ವತಃ ದೇವತಾ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡು ದೇವರುಗಳನ್ನು ಗುತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಸಮಾಜದ ಉಳಿದ ವರ್ಗಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಾ ಸಾಗಿದನು.

ಬಸವ ಪೂರ್ವ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಗಳು-ಆಯಾ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ದೇವರುಗಳು ಪೈಪೋಟಿಯಿಂದ ಬೆಳೆದು ಬಂದವು ಈ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ-ಕನಿಷ್ಠ ಮತ್ತು ಆಯಾ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾದ ದೇವರುಗಳಲ್ಲಿ ಬಲ-ದುರ್ಬಲ ಎಂಬ ತಾರತಮ್ಯಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು. ಇಂಥವರಿಗೆ ಶರಣರು ದುಡಿಯುವ ಮಂತ್ರ ಬೋಧಿಸಿದರು. ಕಾಯಕ ತತ್ತ್ವ ದೇಶದ-ದೇಹದ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಪೂರಕವೆಂದು ತಿಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಶರಣರು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಕರ್ಮಕಾಂಡದಿಂದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದರು. ನೋವಿಗೆ ಸ್ವಂದಿಸಿದ ಧರ್ಮ ಅದು ಧರ್ಮವೇ? ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಶರಣರ ವಿಚಾರಗಳು ಸರ್ವಕಾಲಕ್ಕೆ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿವೆ.

ಧರ್ಮಿಕ ಅನಿಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಮಂಗಳ ಹಾಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಮಾನವ ಜನ್ಮದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಸಾಗಬೇಕಾದ ಮಾನವ ಸಮೂಹವು ಗೊಡ್ಡ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸನ್ನಿಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಶರಣರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಸಮಾಜಿಕರು ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಗೊಂಡ ಕಸಬುಗಳಿಂದ ಮೇಲುವರ್ಗದವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಯಂತ್ರಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಇಂದು ಕಸಬುಗಳು ಅಳಿದರೂ-ಕುಲಗಳು ಉಳಿದಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಂದೂ ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಸಮಾಜದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಹೀನವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯರ ಜೀವನ ಹಿತಕಾರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಶೋಷಣೆ ಮುಂದುವರೆದಿತ್ತು. ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರ

ಶೋಷಣೆ ನಿರಂತರವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಅಲ್ಲೆರೋನಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಪ್ರವಾಸ ಕಥನ ಕಿತಾಬ-ಎ-ಹಿಂದ್‌ದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಅಂದಿನ ಜನ-ಜೀವನ ಕುರಿತಾಗಿ ಅಲ್ಲೆರೋನಿಯು ಊಟ-ಉಪಚಾರ, ಮದುವೆ-ಸಭೆ, ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆಯಿಂದ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರವರಿಗೆ ಸೂಚಿತವಾದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಡಿಸಿದ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀ-ಶೂದ್ರರ ಶೋಷಣೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ನಾಲ್ಕು ಜನ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಪುರುಷ ಪಕ್ಷಪಾತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ವಿಧವೆ ಜೀವನಪರ್ಯಂತ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆ ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ವಿಧುರನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಜೀವನ ಸುಖ ಅನುಭವಿಸುವ ಅವಕಾಶ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಸ್ತ್ರೀ ಸಹಗಮನ ಅನುಸರಿಸದಿದ್ದರೆ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ನೂಕಿ-ನಗುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ಷೋರ ದುರಂತ ಇತಿಹಾಸ ನಮ್ಮದಾಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮುಖ್ಯ ಉತ್ತೇಜನವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ-ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಗಳ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಗಳಾಗಿವೆ. ಇದನ್ನು ಮೀರಿ ನಡೆದರೆ ನರಕ ತಪ್ಪದು ಎಂದು ಕಾಣದ ಲೋಕದಡೆ ಬೆರಳು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಸಾಗಿದ ಇತಿಹಾಸವು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರೆಲ್ಲ ಇಂಥ ಅನಿಷ್ಟಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಬೇಕೆಂದು ಕ್ರಾಂತಿ ಕಹಳೆಯನ್ನು ಮೊಳಗಿಸಿದ ಶರಣರ ವಿಚಾರಗಳು ಲೋಕ ಇರುವವರೆಗೂ ಸ್ತುತವಾಗಿವೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಸೀಮಿತ ವರ್ಗದ ಸೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಮನುವಿನ ಮತವು ಮುಂದುವರೆದಂತಿತ್ತು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಪೂರೈಕೆಗಾಗಿ ರೋಚಕ ಗ್ರಂಥಗಳು ರಚನೆಯಾದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ದೇವರುಗಳಿಗೆ ತಳಕು ಹಾಕಿದರು. ರಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತ ಅಂಶಗಳಿಂಧಿಡಿದು ಮನುಸ್ಮೃತಿ, ಯಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ ಸ್ಮೃತಿ, ಪರಾಶರ ಸ್ಮೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿತವಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಸಮಾಜದ ಸರ್ವರಿಗೂ ನೀಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀಡಿದರೆ ನೀಡಿದವರೂ, ಬೇಡಿದವರೂ ನರಕಯಾತನೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಹೀನ ಪ್ರಾಣಿ ಜನ್ಮ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ಹಿಂಸೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಂಬಿಸಿ ಭಯ ಭೀತವಾದ ಭೀಭತ್ಯ ಸ್ವರೂಪದ ಹಿಂಸಾಚಾರಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇವುಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಕೆಳವರ್ಗದವರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ನೀಡುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಕಾಲದ ಕುಲುಮೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಜೀವ ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ರಚನೆಯಾದ ದೇವಾಲಯಗಳು, ಶಿಲ್ಪಗಳು, ಸೌಧಗಳು, ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಕಲೆಯನ್ನು, ಭಕ್ತಿಯನ್ನು, ಬೇರೆಡೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಇಂದಿಗೂ ನಿಂತಿವೆ. ಸ್ಥಾವರದ ರಚನೆ ಬೇಡ ಅದು ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಬಸವಣ್ಣನವರು ತಿಳಿಸಿದರು. ದೇವಾಲಯಗಳು ನಿರ್ಮಾಣದ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಉಳ್ಳವರು ಮಾಡಿದರೆ ನಿರ್ಮಾತೃಗಳಾದವರು ಬಡವರು, ಶೋಷಿತರು ಸಮಾಜದ ಕೆಳವರ್ಗದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಟ್ಟಿದವರು ನೀವು ಬಳಸುವವರು ನಾವು ಎನ್ನುತ್ತ ಈ ಜನರನ್ನು ದೂರ ಸರಿಸಿದರು. ಆಳರಸರ ವೈಭವದ ಜೀವನದೊಂದಿಗೆ ತಾಳಹಾಕಿದವರು. ಪುರೋಹಿತಶಾಹಿಗಳು ರಾಜರುಗಳನ್ನು ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಹಿಷ್ಣು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೇವರೆಂದು ಹೊಗಳಿದರು. ಹೊಗಳಿ ಹೊಗಳಿ ಹೊನ್ನ ಶೂಲದಲ್ಲಿಕ್ಕಿದರು ಎಂಬ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಿಚಾರದಂತೆ ಹೊಗಳಿಕೆಯಿಂದ ಲಾಭ ಪಡೆದವರು ಪಾಪಿಂಡಿಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಜ ಧರ್ಮವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ರಾಜಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದೆ ಶರಣರು ರಾಜಾಶ್ರಯವನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದರು. ಬಿಜ್ಜಳನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡೇ ಬಸವಣ್ಣನವರು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸಿದರು. ಇಂಥ ಶರಣ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾದವರು ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲ ದುಡಿಯವ ವರ್ಗದವರು. ನಾಳೆ ಬಪ್ಪದು ನಮಗಿಂದು ಬರಲಿ ಇಂದು ಬಪ್ಪದು ನಮಗೀಗಲೇ ಬರಲಿ ಎಂಬ ಎದೆಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ನಡೆದು-ನುಡಿದರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ವಚನಕಾರರ ಉದ್ದೇಶ:

ಸಮಾಜವು ಕಂಡುಂಡ ನೋವುಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ತಿರುವನ್ನು ನೀಡಿದವರು ವಚನಕಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವರ ಉದ್ದೇಶ ಕರ್ಮರತನದ ಕಳಂಕದಿಂದ ಹೊರಬರಲಾರದೆ ತೊಳಲಾಡುತ್ತಿರುವ ಜನತೆಗೆ ಸರಳ ಧರ್ಮದ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದಾಗಿತ್ತು. ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿ-ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಕಾಯಕ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಮರು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದಾಗಿತ್ತು. ಡಾಂಭಿಕ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬೆಸ್ತು ಹೋದ ಜನತೆಗೆ ನಿಜದರಿವು ನೀಡಿ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ಪಮಡಿತ ಸಮ್ಪ್ರದಾಯದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಮಾಜದ ಸರ್ವರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವ ವಚನ ಎನ್ನುವ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸರಳ ಹಾಡುಗಬ್ಬದ ರೂಪವುಳ್ಳ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ರುಚಿಸಿದರು. ಅಂತರಂಗದ ಅವಿವಿಧ ಅರಳಿಸುವ ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಮನುಷ್ಯನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾಯಕದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಬಿಚ್ಚು ನುಡಿಗಳಂತಿರುವ ವಚನಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಪ್ಯಾಯಮಾನವಾಗಿ ಹತ್ತಿರವಾದವು. ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಜನ್ಮ ಬಂಧನೆಯ ಗೊಡ್ಡ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೆ ಕೊನೆ ಹೇಳಿದರು. ಜಾತಿಯ ಜಾಡ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಳಲುತ್ತಿರುವ, ದಿಕ್ಕಿಟ್ಟ ಜನತೆಗೆ ದಿಕ್ಕಾದರು. ಅವರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಮುಕ್ತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದು ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ವರ್ಣ, ಲಿಂಗ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಅಸಮಾನತೆಯ ಬೇಧವಿಲ್ಲದೆ ಒಟ್ಟಾಗಿದ್ದು ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದಾಗಿದೆ. ವಚನಕಾರರು ಅಧಿಕಾರ ಅಂತಸ್ತು, ಲಾಭಕೋರತನ, ಆಸೆ, ಆಮಿಷಗಲಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿದೇ ತನ್ನತನ್ನ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಬರೆದ ಬರಹಗಳು ಲೋಕ ಪೂಜ್ಯವಾಗಿವೆ. ಜನಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರ ಬೆಳೆದು ವೈಚಾರಿಕ-ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸರ್ವರು ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು ಶರಣು. ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಕೈಗೊಂಡ ಯಾವ ಕಸುವು ಕೀಳಾಗಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಸಾಮಾಜಿಕರಲ್ಲರೂ ವಚನ ರಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಮುಕ್ತ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದರು. ಅಂತೆಯೇ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಅನುಭವಗಳು ಮೂಡಿ ಬಂದವು. ವಚನಕಾರರು ಕೈಗೊಂಡು ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಂಡ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಉಪಮಾನ- ಉಪಮೇಯವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡರು.

ಕಡೆಗೇಲು ಇಲ್ಲದ ಬಂಡಿ ಹೊಡೆಗಡುವುದು ಮಾಜ್ಜಾದ
ಕಾಗೆಯೊಂದಗಳ ಕಂಡರೆ ಕರೆಯದೆ ತನ್ನ ಬಳಗವನ್ನು

ಇಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ನಿತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಕೇಳಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ವಚನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪವಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎರಡು ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ವನಗಳೊಳಾರ್ಥವು ಮಾನವನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನಬೇಕು ಹಾಗೂ ಕಡೆಗೇಲು ಇಲ್ಲದ ಬಹಿ (ದೇಹವೆಂಬ) ಕಡೆ ಹಾಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬಂಥ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಜನತೆಗೆ ಸಾರುತ್ತಾರೆ. ನಿತ್ಯವೂ ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕೇಂದ್ರವೇ ಅನುಭವ ಮಂಟಪ ಈ ಅನುಭವ ಮಂಟಪ ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧರಾದ ಶರಣ ಸಮೂಹದ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಪಂಡಿತರಂತೆ ತಮಗೊಂದು ಬಟ್ಟೆ (ದಾರಿ) ಪರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುವ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಗೋಷ್ಠಿ ಅದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದ, ಸಮತಾವಾದ, ವೈಚಾರಿಕತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದು ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಭದ್ರತೆಯು ಉತ್ತಮವಾಗಿರಲು ಉತ್ಪಾದಕತೆ, ಸಮಾಜದ ಸಮತೋಲತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ತುಷ್ಟಿಗುಣ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದ ವಚನಕಾರರು ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಕೀಳಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಅನರ್ಹಗೊಳಿಸಿದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸವಾಲು ಎನ್ನುವಂತೆ ಮುಕ್ತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನೀಡಿದರು . ದುಡಿಯುವ ವರ್ಗದಿಂದ ಬಂದ ಈ ಮಹಿಳೆಯರ ವಚನಗಳು ನಿಗಿನಿಸುವ ಕೆಂಡಗಳಾಗಿವೆ. (ಬಸವರಾಜ ಸಬರದ, ವಚನ ಚಳುವಳಿ 1992 ಪು.63) ಎಂದು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿದ್ದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಬದುಕು ಬರಹಗಳೆರಡೂ ಏಕರೂಪವಾಗಿದ್ದವು. ಶರಣರು ತನ್ನಂತೆ ಪರರನ್ನು ಕಾಣುವ ಕಣ್ಣನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಹೀಗೆ ಕಾಯಕ ತತ್ವದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸರ್ವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ.

ವಚನಕಾರರು ಇಂಥ ದೈವವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಚಿಸಿದ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಕಾಲಿಕ ಸತ್ಯ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ವಚನಕಾರರ ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ಣ ಸಾಫಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಕಾಲ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಹಳೆಯ ಹಾದಿಯನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಲು ಹವಣಿಸುವವರಿಗೆ ವಚನಗಳು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುವ ದಾರಿ ದೀವಿಗೆಯಂತೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ.

ಕಳಬೇಡ ಕೂಲಬೇಡ ಹುಸಿಯ ನುಡಿಯಬೇಡ
ಮುನಿಯಬೇಡ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಅಸಹ್ಯ ಪಡಬೇಡ
ತನ್ನ ಬಣ್ಣಿಸಬೇಡ, ಇದಿರ ಹಳಿಯಲು ಬೇಡ
ಇದೆ ಅಂತರಂಗ ಶುದ್ಧಿ, ಇದೇ ಬಹಿರಂಗ ಶುದ್ಧಿ
ಇದೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನೊಲಿಸುವ ಪರಿ

ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೇನು ಎನ್ನುವ ತತ್ವಪದಕಾರರ ವಿಚಾರದಂತೆ ಅರಿವೇ ಗುರುವನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನಡೆದ ವಚನಕಾರರು ಸಮಾಜ ಧರ್ಮ ಸಮಾನತೆಯ ಸೌಧವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕೆಂಬ ಹಿಂದಾಸೆ ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸಮಾಜದ ಸರ್ವಜನಾಂಗದವರು ಈ ಆಂದೋಲನದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾದರು. ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ ಏಕತೆಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದರು.

ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ

1. ಶರಣರು ಮತ್ತು ಚಳುವಳಿ-ಪ್ರೊ.ಬಿ.ಎಸ್. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ, ಬಸವಸಮಿತಿ ಬೆಂಗಳೂರು-2004
2. ಶಿವಶರಣ ಸಂಕೀರ್ಣ ವಚನ ಸಂಪುಟ- (ಸಂ) ಡಾ.ಎಂ.ಎಂ.ಕಲಬುರಗಿ
3. ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಬೆಂಗಳೂರು-2001
4. ವಚನ ಧರ್ಮಸಾರ ಎಂ.ಆರ್.ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ
5. ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ ಬೆಂಗಳೂರು-1990
6. ಹಡಪದ ಅಪ್ಪಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳು-ಡಾ.ಲಿಂಗಪ್ಪ ಗೋನಾಲ
7. ಶರಣ ಪ್ರಕಾಶನ ದೇವರಗೋನಾಲ-2009
8. ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳು ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ-ಡಾ.ಎಂ.ಎಂ.ಕಲಬುರಗಿ

9. ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಿ ಬೆಂಗಳೂರು-2001
10. ಬಸವೇಶ್ವರರ ಸಮಕಾಲೀನರು-ಬಸವ ಸಮಿತಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.
11. ಅರಿವು ಆಚಾರ-ಬಿ ಮಹಾದೇವಪ್ಪ
12. ವಚನ ಚಳುವಳಿ-ಎಚ್. ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಸ್ವಾಮಿ

ISSN 2454-7255

Original Article

VOL 4|ISSUE 2|Nov-2014

Shodha International Recognition
Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255
Volume-4 | Issue-4 | Nov-2014
Available online at www.godutaidegree.org

Uses of e-Commerce and Technology

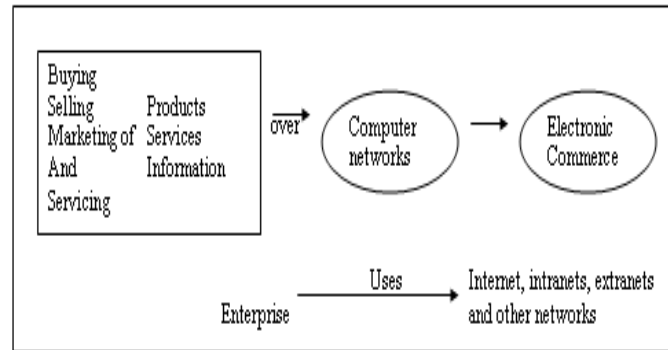
Dr. (Smt) Siddamma R Guded ,
Associate Professor ,
Head, Dept of Commerce
Godutai Doddappa Appa College of Arts and Commerce, Gulbarga
M : +919686020012 e-mail : dr.siddamma64@gmail.com.

Abstract

Electronic commerce or e-commerce consists primarily of the distributing, buying, selling, marketing, and servicing of products or services over electronic systems such as the Internet and other computer networks. The information technology industry might see it as an electronic business application aimed at commercial transactions. It can involve electronic funds transfer, supply chain management, e-marketing, online marketing, online transaction processing, electronic data interchange (EDI), automated inventory management systems, and automated data collection systems. It typically uses electronic communications technology such as the Internet, extranets, e-mail, e-books, databases, and mobile phones.

Functions of Electronic Commerce

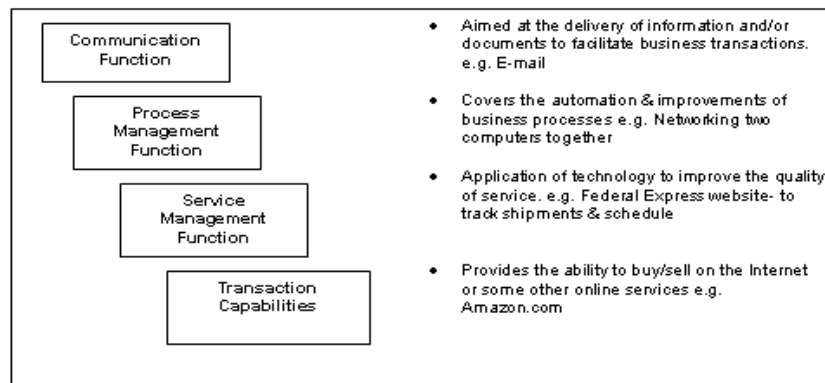

Meaning of E-commerce

The four functions of e-commerce are:

- 1 Communication
- 2 Process management
- 3 Service management
- 4 Transaction capabilities

Four distinct categories of electronic commerce can be identified as follows

Business-to-business (B2B): Business-to-Business refers to the full spectrum of e-commerce that can occur between two organizations. Among other activities, B2B e-commerce includes purchasing and procurement, supplier management, inventory management, channel management, sales activities, payment management, and service and

support. While we may be familiar with a few B2B pioneers- e.g., Chemdex (www.chemdex.com), Fastparts (www.fastparts.com), and FreeMarkets (www.freemarkets.com) - some other exciting new consortia are emerging.

Business-to-Consumer (B2C): Business-to-Consumer e-commerce refers to exchanges between businesses and consumers, e.g., Amazon.com, Yahoo.com and Schwab.com. Similar transactions that occur in business-to business e-commerce also take place in the business-to-consumer context. For instance, as with smaller business-to-business, transactions that relate to the back office of the customer (i.e., inventory management at the home) are often not tracked electronically. However, all customer-facing, or front office activities are typically tracked. These include sales activities, consumer search, frequently asked questions and service and support.

Consumer-to-Consumer (C2C): Consumer-to-Consumer exchanges involve transactions between and among consumers. These exchanges may or may not include third-[arty involvement as in the case of the auction-exchange eBay. Other activities include: classified ads (e.g., www.numberoneclassifieds.com), games (www.heat.net), jobs (www.monster.com), Web-based communication (www.icq.com), and personal services (e.g., Yahoo! Personals, webpersonals.com).

		Business originating from.....	
		Business	Consumers
And selling to...	Business	B2B	C2B
	Consumers	B2C	C2C

Consumer-to-Business (C2B): Consumers can band together to form and present themselves as a buyer group to businesses in a consumer-to-business relationship. These groups may be economically motivated as with the demand aggregator.

Improving customer experience with varied offerings and options:

With the advent of technology, online retailers are devising attractive delivery options such as same-day delivery or delivery within an hour, perks on buying from mobile apps, and try at home at your door for consumers that are leading improved customer experience. To further improve customer experiences, we might also see adoption of international practices such as digital or experiential stores and showrooms, pop-up and fulfillment stores and drones that will fascinate the Indian market.

Big Data

To gain, retain and attain more customers, online retailers would have to leverage technology to the fullest, and by developing strategies through analytics produced using big data will help in making customers feel special and increase brand loyalty. With the increasing adoption and use of smartphones, businesses are able to collect large amount of data on consumers, which can be further utilised to do target-based marketing and advertising.

Mobile

Brands have taken the mobile advertising route and are gradually picking up. Online retailers have realised the potential increase of online shoppers through their mobile phones in future. And as consumers grow more comfortable with using mobile devices for browsing and shopping, they are now more open to getting messages from brands via their mobiles. Businesses are implementing strategies for integrating mobile into their marketing campaigns and before they do that, they will have to make efforts to optimise legacy websites for mobile in order to improve customer experience. This is where responsive design will come into play. Fixing the mobile clicks is imperative as an unresponsive design may lead to the customer abandoning the site in a few seconds causing a low conversion rate and poor return on investments.

Social Aspect

Another important consideration is the social aspect and marketers have realised its importance very well. Product and service feedback via social media channels have an impressionable effect on the minds of the larger customer base.

Future Prospects in e-commerce:

The report of the United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD) on E-commerce and Development makes the point that although world economic growth has slowed, and in spite of the difficulties in which the information technology and telecommunications sectors are mired, the rapid growth of internet use and electronic commerce continues. In certain sectors, such as finance, travel services, software, information and other e-services, online transactions have been growing at a much faster pace. For instance, in the developed countries, online banking already represents between 5 and 10 per cent of total retail banking transactions. The Report classifies India as a rising star in this regard, pointing out that India's IT services exports have almost doubled and now account for more than 16 per cent of total exports and 8 per cent of all foreign exchange earnings. Policy measures to support exporters of e-services should focus on increasing market access in e-services for exporters from the developing countries, as well as addressing domestic obstacles related to technology, payments, infrastructure (telecommunications) and standards. But the overall message of the Report is a very positive one despite the current slowdown, the internet and online services are poised to grow, and India will be one of the main beneficiaries.

Conclusion

Indian e-commerce and online shopping are set to witness greater heights in the coming years, not just owing to the increasing internet population, but also due to the changing dynamics of the supporting ecosystem. The key players in the market are undertaking rigorous efforts to further enhance the areas like payment structure and logistics.

Moreover, the Indian consumer's perception of online shopping has experienced a substantial change and for the good. In view of these developments, both the investors and the aspiring e-commerce players have been granted numerous opportunities, who were thus

far limiting themselves to the sidelines. Today, they are all taking a keen interest in the country's e-commerce market.

The e-commerce is one of the biggest thing that has taken the business by a storm. It is creating an entire new economy, which has a huge potential and is fundamentally changing the way businesses are done. It has advantages for both buyers as well as sellers and this win-win situation is at the core of its phenomenal rise. Though there are some weak links, with improvements in technology, they will be ironed out, making the e-commerce easy, convenient and secure. The e-commerce is certainly here to stay.

REFERENCES

1. E-Commerce, C.S.V.Murthy- Himalaya Publishing House, New Delhi 2002.
2. www.economictimes.com <http://en.wikipedia.org>
<http://www.cyberzest.com>
3. E-Commerce- The Cutting Edge of Business, Bajaj & Nag- New Delhi 2000
E-Commerce-induced Change in Logistics and Transport Systems, Georg Erber,
Peter Klaus und Ulrich Voigt in: Economic Bulletin 10, Vol. 38, 2001, p. 313-320.

ISSN 2454-7255
ISSN 2454-7255

Original Article
Original Article

VOL 4|ISSUE 2|Nov-2014
VOL 4|ISSUE 2|Nov-2014

Shodha International Recognition
Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255
Volume-4 | Issue-2 | Nov-2014
Available online at www.godutaidegree.org

ನಿತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತದ ಮಹತ್ವ

ಪ್ರೊ.ರೇವಯ್ಯಾ ವಸ್ತದ ಮಠ
ಸಂಗೀತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಲಾ ವಿಹಿನ

ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪಶು:

ಎಂದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿ ಭತ್ಯರಹರಿಯ ಈ ಉಕ್ತಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಸತ್ಯ. ಸಂಗೀತ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಚಿತ್ರ ಕಲೆ, ನೃತ್ಯ, ಶಿಲ್ಪಕಲೆ ಇತ್ಯಾದಿ, ಮಾನವನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಭ್ಯುದಯ ಸಂಜೀವಿನಿ. ಇಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತವೆಂದರೆ, ಕೇವಲ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ ವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಭಾವ ಸಂಗೀತ, ಚಿತ್ರಪಟ ಸಂಗೀತ, ಜಾನಪದ ಸಂಗೀತ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಒಣ್ಣಾಱಿ ನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಬಹುದು.

ಒ = ಖಣಚಿಟಿಭ ಜಿರಡಿ ಒರಡಿಚಿಟುಣದಿ (ನೀತಿ ಸಂಹಿತೆ)

ಗ = ಖಣಚಿಟಿಭ ಜಿರಡಿ ಗಟಿತಜಡಿಚಿಟುಣದಿ (ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕತೆ)

ಋ = ಖಣಚಿಟಿಭ ಜಿರಡಿ ಖರಿಡಿಣಣಚಿಟುಣದಿ (ಪರಮಾತ್ಮ ನಿಷ್ಠೆ)

ಋ = ಖಣಚಿಟಿಭ ಜಿರಡಿ ಋಟಿಜಣಣಚಿಟುಣದಿ (ಸ್ವತಂತ್ರತೆ)

ಅ = ಖಣಚಿಟಿಜ್ಜ ಜಿರಡಿ ಅಡಿಜಚಿಣುತುಣದಿ (ಶೃಜನಶೀಲತೆ)

ಜೀವನ ವೆಂದರೆ, ಮಾನವನ ಜೀವನ, ಪಶು ಜೀವನವಲ್ಲ. ಪಶು ಜೀವನ ಆಹಾರ ಹಾಗೂ ನಿರ್ದೇಶನ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ವಿಚಾರ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಮಾನವ ಕಲೆಯ ಪ್ರೀಯ ಪೂಜಕನೂ (ಆರಾಧಕನೂ) ಹೌದು. ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಲಿತ ಕಲೆಯು ಮಾನವನ ಜೀವನದ ಸ್ವರ್ಣಿಯ ಸೆಲೆ. ಅಂತೆಯೇ ಆತ ತನ್ನ ಸುಂದರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು, ಉದಾತ್ತ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳಿಸಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ಲಲಿತ ಕಲೆಗಳಿಗೆ ಜೀವ ತುಂಬಿದ.

ಭಾರತೀಯರ ಜೀವನ ಸಂಗೀತಮಯವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಒಬ್ಬ ದನ ಮೇಯಿಸುವವನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಪಂಡಿತೋತ್ತಮರೂ ಕೂಡಾ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ನವಜಾತ ಶಿಸುವಿನ ಅಳುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಅಂದರೆ, ಜನ್ಮದಾರಭ್ಯದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮರಣದವರೆಗೂ ಸಂಗೀತ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಸಂಗೀತವು ಜೀವನವನ್ನು ಚೈತನ್ಯಗೊಳಿಸುವ ಮಹಾಶಕ್ತಿ ಇದು ಜನ್ಮ ಮತ್ತು ಮರಣದ ನಡುವೆ ನಡೆಯುವ ಸಂಜೀವಿನಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ.

ಭಾರತೀಯರ ಜನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ೧೬ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿವೆ. ನಾಮಕರಣ, ಕಿವಿಚುಚ್ಚುವುದು, ಕೇಶಮುಂಡನ, ದೀಕ್ಷ, ವಿದ್ಯಾರಂಭ, ಮದುವೆ, ಇತ್ಯಾದಿ. ಇವು ಸಂಗೀತದಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾಗಿ, ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಂಗೀತವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಕರು ಕಠಿಣ ಪರಿಶ್ರಮದ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಸಂಗೀತವನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿದ್ದರು, ಜೋಗುಳ, ಜೀಸುವ, ಕುಟ್ಟುವ ಹಾಡು, ಜಾನಪದ, ಲೋಕಗೀತೆ, ದೊಡ್ಡಾಟದ ಪದ ನಾಡಗೀತೆ, ಭಜನ, ಸುಪ್ರಭಾತ, ಮುಂತಾದವುಗಳು, ರೈತರು ತಾವು ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕಳಾವು ಮಾಡಿ ಕಾಳು ಕಡಿ ಮನೆಗೆ ತರುವಾಗ ಅವರ ಆನಂದವನ್ನು ಸಂಗೀತದ ಮುಖಾಂತರವೇ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಗೀತವು ಕೇವಲ ಒಂದು ವಿನೋದದ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ಅದು ಚಿರನೂತನವಾದ ಆನಂದವನ್ನು ನೀಡಿ ಆತ್ಮ ಸುಖವನ್ನೂ, ದೈವೀಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತೆ ಕಿಂಚಿತ್ ಗೀತ ಕೋಟಿ ಜಪಕಿಂತ ಮಿಗಿಲು ಎಂದು ವಚನಕಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಂಗೀತವು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಟ್ಯಾಗೋರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಭಾವನೆಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನವೇ ಸಂಗೀತ,

ಭಾವನೆಗಳ ಶೀಘ್ರ ಲಿಪಿಯೇ ಸಂಗೀತ ಎಂದು ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳ ಸಾಧನೆ, ಪರಮೇಶ್ವರನ ಆರಾಧನೆ ಅಂತಃಕರಣ ಮಧುರವಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಸುಮಧುರ ಸಂಗೀತ ರ್ಪುಂಕರಿಸುತ್ತದೆ ದಯಾನಂದ ಸರಸ್ವತಿ. ಸಂಗೀತ ಕಲೆಯೂ ಹೌದು ವಿಜ್ಞಾನವೂ ಹೌದು ಸಂಗೀತವನ್ನು ನಾನಾತರಹದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ಅಂಶ ಕಾಣುತ್ತವೆ; ಒಣ್ಣಾಱಿ ೨ ಒಜಜುಱಿಟಿಜಿ ರಜಿ ಟುಟಿಜಿ,

ಅಳುತ್ತಿರುವ ಮಗು, ತಾಯಿಯ ಜೋಗುಳದಿಂದ ಅಳುವುನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ; ಪ್ರಾಣಿ ವರ್ಗ, ಹಾಗೂ ಸಸ್ಯವರ್ಗವೂ ಸಂಗೀತ ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸತ್ಯ. ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಜ್ಞಾನ ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ನಾದದ ಇರುವಿಕೆ ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಪ್ರತಿ-ಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಸಮಾಧಾನ, ಅಸಹಾಯಕತೆ, ಅಶಾಂತಿ, ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡ, ರಕ್ತದ ಒತ್ತಡ, ಹೀಗೆ ಜನರ ಜೀವನವನ್ನುವುದು ರೋಗದ ತವರು ಮನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಸಮತೋಲನದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ಔಷಧಿಯು ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿದೆ. ಎಂದು ಅರಿತು ಜನರು ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಮೊರೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗಾಗಿ ಪಾರ್ಶ್ವವಾಯು ಪೀಡಿತ ರೋಗಿಗಳನ್ನು ಸಂಗೀತದಿಂದ ಗುಣಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲದೆ, ವಿವಿಧ ರಾಗ ಮಾಲಿಕಗಳ ಮೂಲಕ ರೋಗಿಗಳ ಮೇಲೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೂಡಾ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ವಾಸ ಕೋಶದ ತೊಂದರೆ, ಅಸ್ತಮಾ, ತಲೆನೋವು ರಕ್ತದೊತ್ತಡ, ಕ್ಯಾನ್ಸರ್, ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ ಸಂಗೀತದ ಶ್ರುತಿ ಆದನ್ನು ವಾಸಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಗಗಳು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಂತೆ ಕಾರ್ಯಮಾಡಿ ವಿವಿಧ ರೋಗಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ,

- ತಲೆನೋವಿಗೆ- ಬಸಂತ,
- ಸ್ತೂಲಕಾಯಕ್ಕೆ- ಕಲಾವತಿ, ಮೇಘಮಲ್ಲಾರ, ಶುದ್ಧ ಭೈರವ, ಎಲುವುಕೀಲುಗಳಿಗೆ - ಭೈರವಿ.
- ಅನೀಮಿಯಾ - ಪ್ರಿಯದರ್ಶಿನಿ, ಸಾಮವೇದ
- ಅಸ್ತಮಾಕ್ಕೆ - ಪೂರಿಯಾ, ಮಾಲಕಂಸ, ಯಮನ, ನಾಯಕಿ ಕಾನಡಾ, ಸಿಂಧುಭೈರವಿ, ರಾಗೇಶ್ವರಿ, ಸಾಮವೇದ.
- ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ - ಸಾಮವೇದ,
- ಶಕ್ತಿ ಹೀನತೆ :- ಅಹಿರಭೈರವ, ಪೂರಿಯಾ
- ಹೃದಯ ಬೇನೆಗೆ - ಭೈರವಿ, ಶಿವರಂಜಿನಿ, ಅಲೈಯಾಬಿಲಾವಲ್
- ಹೈ ರಕ್ತದೊತ್ತಡಕ್ಕೆ - ಹಿಂದೋಲ, ಪೂರಿಯಾ, ಕೌಶಿಕ ಕಾನಡಾ
- ಆಸಿಡಿಟಿ ಮಾರ್ವಾ, ದೀಪಕ, ಕಲಾವತಿ
- ಮಾನಸಿಕ ರೋಗಕ್ಕೆ - ಲಲಿತ, ಕೇದಾರ
- ಚರ್ಮವ್ಯಾಧಿಗೆ - ಮೇಘ ಮಲ್ಲಾರ, ಮುಲ್ಲಾನಿ, ಮಧುವಂತಿ,
- ಡಯಾಬಿಟಿಸ - ಜೀವನಪುರಿ, ಜೈಜೈವಂತಿ
- ತೀವ್ರಜ್ವರ - ಮಾಲಕಂಸ, ಬಸಂತ, ಬಹಾರ.

ನನ್ನ ರೋಗವು ಸಂಗೀತದಿಂದ ಬೇಗ ಗುಣವಾದಷ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾವ ಔಷಧಿಯಿಂದಲೂ ಗುಣವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜೀಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆಯಾ ರಾಗಗಳು ಆಯಾ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಾಡಿದಾಗ, ಅಥವಾ ನುಡಿಸಿದಾಗ ಅವರ ಪರಿಣಾಮ ಹೆಚ್ಚು ಏಕೆಂದರೆ, ದೈನಂದಿನ ಸಮಯವು ಚಲಿಸಿದಂತೆ, ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡಾ ಪರಿವರ್ತನೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಆಯಾ ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆಯಾ ವಾತಾವರಣ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ, ಸಂಗೀತ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಸಮಯಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವವೆನಿಸಿದೆ.

ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ರಾಗಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಆಯಾ ರಾಗದ ಪರಿಣಾಮ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಪಂ. ಅಹೋಬಲ ಹಾಗೂ ಪಂ.ವಿ.ಎನ್. ಬಾತಖಂಡೆಯವರು ರಾಗಗಳಿಗೆ ಸಮಯ ವಿಭಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಒಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತವು ಹಾಸು ಹೊಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಮಾನವನ ದೈನಂದಿನ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವರ ಮತ್ತು ಲಯ ಎರಡೂ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ

- ಈಗಟಿಜ ಡಿರಣಡಿ ರಿಟಜಿಫಿಣಡಿಜ ಂಟಿ ಒಣ್ಣುಫಿ
- ಆರ ತಿರಡಿಞ್ಜಿ ಜಿರಡಿ ಟಿಣ್ಣುಫಿ
- ಖ್ನಿಚಿಣ ತಿಟಿಟ ರುತಜ ಡಿರಣ
- ಆಜತುಟಿಜ ರಿರಡಿರಞ್ಜಿ
- ಎರಡಿ ಓ ರಿಜಿಚಿಫಿಜ.

ಕಲೆಯೆಂಬುದು ಜನರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಜೀವನವೆಂಬುದು ವಿಚಾರ, ಕರ್ತ, ಅನಿಸಿಕೆ ಕಲ್ಪನೆ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ ಎಂದರ್ಥ (ಐಜಿಜ ಜಜರಿಜಿಟಿಞ್ಜಿ ರಟಿ ಜಿಜಜಿಟುಟಿಞ್ಜಿ, ಣ್ಣುರಣ್ಣುರಣ್ಣು, ರಿಚಿಞ್ಜಿ, ಓ ಂಜಿಜಿಞ್ಜಿ.) ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಜನರು ಅನೇಕ ತರಹದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಭಾವ, ಸೌಂದರ್ಯ ಹಾಗೂ ಶೃಂಗಾರದೊಂದಿಗೆ, ಹೃದಯದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಹೃದಯಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರತಕ್ಕಾ, ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವರು ಗ್ರಂಥಗಳ ಮೂಲಕ ಬೀರಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಕವಿ, ಲೇಖಕ ನಾಟಕ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಚಿತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಶಿಲ್ಪ ಕಲೆಗಳ ಮೂಲಕ, ನೃತ್ಯಕಲೆಯ ಮೂಲಕ, ಅಭಿನಯದ ಮೂಲಕ ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಗೀತ ಕಲಾವಿದರು ಸ್ವಾರಗಳ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜಗತ್ತು ಎಂದು ಹುಟ್ಟಿತೋ ಅಂದೇ ಸಂಗೀತದ ಜನ್ಮ ತಾಳಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ, ಅದು ಮಾನವನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅತೀ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಕಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬದುಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅವನ ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಸಂಗೀತ, ಲಯವಿದೆ. ಇದು ಮಾನವನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಜೋಗುಳ ಪದದಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಬೀಸುವ, ಕುಟ್ಟುವ, ಹಂತಿ, ಮದುವೆ,, ಬೀಗರ ಹಾಡು, ಡೊಳ್ಳಿನ ಪದ, ಸೋಬಾನ ಮಂಗಕಾರತಿ, ಮೀನುಗಾರರ ಹಾಡು, ರೈತರ ಹಾಡು, ಹೋಳಿ ಹಾಡುಗಳು ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಸಂಗೀತವನ್ನೇ ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಜೀವನವನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಬಲ್ಲದು, ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು, ಹಾಗೂ ದೇವರಿಗೆ ನಾಮ ಸ್ಮರಣೆಗೆ, ಅತೀ ಹತ್ತಿರವಾದ ಮಾಧ್ಯಮವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವರಗಳ ಸಾಧನೆ ಪರಮಾರನ ಆರಾಧನೆ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನೂ ಕೂಡಾ ಭಕ್ತರು ಎಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನಾಮಕಂತು ಹಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲಿ ನಾನಿರುತ್ತೇನೆಂದಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಲೆಯು ಬಹುಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವೆನಿಸಿದೆ.

ISSN 2454-7255

Original Article

VOL 4|ISSUE 2|Nov-2014

Shodha International Recognition
Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255
Volume-4 | Issue-2 | Nov-2014
Available online at www.godutaidegree.org

Performance and Challenges of MGNREGA At national level

Siddalingareddy

Ph.D Scholar, Department of Economics, Gulbarga University, Gulbarga

Abstract

The MGNREGA created a justifiable right to work for all households in rural India through the national rural employment guarantee scheme which was renamed as MGNREGS in 2009. Over the last eight years, the scheme has delivered the largest employment programme in human history, which is unlike any other in its scale architecture and thrust. Its bottom up, people centered, demand driven, self selecting, rights based design is new and

unprecedented. The act provides a legal guarantee of wage employment. It is a demand driven programme where provision of work is triggered by the demand for work by wage seekers. . India is home to almost 1/3 the world's population and it is estimated nearly 22% of India's population is poor. More than 75% of poor people reside in villages. Rural poverty is largely a result of low productivity and unemployment.

Key words: MGNREGA, Generation of rural employment, Rural poverty.

Introduction:

In order to alleviate rural poverty by generating employment and creation of sustainable assets in Rural India, Government of India brought in the flagship programme called Mahatma Gandhi National Rural Employment Guarantee Act (MGNREGA), 2005. However, Social security programmes are not free from flaws. So is the case with MGNREGA. In a context of poverty & unemployment, workfare programmes have been important interventions in developed as well as developing countries for many years. These programmes typically provide unskilled manual workers with short-term employment on public works such as, irrigation infrastructure, reforestation, soil conservation and road construction. The rationale for workfare programmes rests on some basic considerations. The programmes provide income transfers to poor households during critical times and also enable consumption smoothing, especially during slack agricultural seasons or years. In countries with high unemployment rates, transfer benefits from workfare programmes can prevent poverty from worsening, particularly during lean periods. Durable assets that these programmes may create have the potential to generate second-round employment Large-scale social safety net programs such as India's National Rural Employment Guarantee Act (NREGA) are difficult to implement due to governance challenges related to elite capture, leakages, and corruption. The ability to identify how the governance challenges of program implementation can be met requires detailed insights into the actual process of program implementation, with clear views on the source of leakage and mismanagement, the sensitivity of program implementation to the influence of different actors, local power structures and informal bureaucratic processes. This article highlights the Performance of MGNREGA and challenges being faced by Government while implementing the world's largest employment generating programme.

The National Rural Employment guarantee Act, 2005 (No.42 of 2005) having received the assent of the President on 5th September 2005 was published in the Gazette of India on 7th September 2005 and was renamed as MGNREGA (Mahatma Gandhi National Rural Employment guarantee Act) on 2 October 2009. MGNREGA is the largest employment providing scheme in the world.

Objective of the Act:

The main objective of the Act is to enhance livelihood security in rural areas by providing at least 100 days of guaranteed wage employment in a financial year to every household whose adult members volunteer to do unskilled manual work.

Coverage:

The Act was notified in 200 districts in the first phase with effect from February 2nd 2006 and then extended to additional 130 districts in the financial year 2007-2008. The remaining districts have been notified under the NREGA with effect from April 1, 2008. Thus, NREGA covers, at present, the entire country with the exception of districts that have a hundred percent urban population.

Objectives:

The main objectives of the present study are as follows:

1. To study the Performance of MGNREGA in India
2. To analysis of the Challenges of the MGNREGA

Methodology:

The study is based on the secondary data collected from Books, journals, articles, news papers and internet.

Performance of MGNREGA:

The impact of the MGNREGA can be judged by the fact that it consumers more than one third of total allotments for rural development (Table 1). The share of MGNREGA in total allotment for rural development was 32.10 per cent in 2007-08 which jumped by 150 per cent and reached at 44.65 per cent of total allotment for rural development during the year 2008-09. Although the allotment for rural development could increase only 6.31 per cent during 2009-10, but the allotment under MGNREGA was increased by 30.33 per cent. As a result its share in the total allotment for rural development increased to 54.74 per cent. These data show the commitment of Government of India towards the MGNREGA. In view of the worldwide economic recession allotment for rural development was pruned by -11.17 per cent during the year 2011-12. As result the allotment for MGNREGA was also axed by -22.69 per cent. However, it was 38.93 per cent of total allotment for rural development.

Table: 1 Allocation of Funds for Rural Development and MGNREGA Funds Allocated (crore Rs.)

Year	Rural development			MGNREGA		% Share of MGNREGA to rural
	No. of District	Amount in crores	% in crores	Amount in crores	% in crores	

						development
2006-07	200	31021	-	11304	-	36.44
2007-08	330	37389	20.53	12000	6.16	32.10
2008-09	619	67191	79.91	30000	150.00	44.65
2009-10	640	71431	6.31	39100	30.33	54.74
2010-11	640	89629	25.48	40100	2.56	44.74
2011-12	640	79621	11.17	31000	22.69	38.93
2012-13	640	90435	13.58	33000	6.45	36.49

Source: Various Budgets of Government of India

In the view of employment generation, the performance of the MGNREGA seems quite impressive. Number of job cards issued to job seekers was 1227.8 lakhs at the end of 2011-12. Out of these job card holders cumulatively, 41.02 per cent demanded the job seeking shows a dismal performance. Percentage of households who have demanded employment has declined from 55.98 percent in 2006-07 to 41.02 per cent in 2011-12. The present analysis, as well as many other studies proves that MGNREGA is the only programme of its kind which brought significant change in the livelihood in rural area including women. The MGNREGA has brought lakhs of rural women in the mainstream of economic strength. It also helps to improve the social status through the empowerment of women.

Table 2: Employment Generated through MGNREGA

Year	Cumulated no of HH issued job cards (in lakhs)	No of house holds who have demanded employment(in lakhs)		No. of households provided employment (in lakhs)
		No	Job cards	
2006-07	378.50	211.88	55.98	210.66
2007-08	647.41	343.26	53.02	339.09
2008-09	1001.46	455.18	45.45	451.15
2009-10	1125.51	528.64	46.97	525.03
2010-11	1198.24	557.63	46.54	549.54
2011-12	1227.50	503.48	41.02	498.63

Source: www.mgnrega.nic.in

Impact of MGNREGA on Employment:

MGNREGA basically a demand driven programme generated 211.4 crore person days of employment during the year 2011-12. Trends across years show variations in employment provided. Employment generated under MGNREGA in 2010-11 was 257.5 crore person days, in 2009-10 was 283.59 crore person days, in 2008-09 was 216.33 crore person days, and in 2007-08 was 143.68 crore person days. Employment generation under MGNREGA exists across the country. Detailed analysis of the following table shows that smaller states like Tripura, Sikkim, Manipur, Nagaland and Mizoram have performed relatively well under MGNREGA. Employment generated per rural households in these states is as high as 97.14 person days in a year (Arunachal Pradesh is the only exception to this which shows a declining trend in generation of employment). Bihar a poor state improved its position in generation of employment from 25.95 person days in 2008-09 to 37.74 person days in 2011-12. So in the case with Kerala where employment generated per rural household employed increased from 22.22 person days in 2008-09 to 44.62 person days in 2011-12. On the other hand in Madhya Pradesh, another poor state employment generated declined from 56.59 person days in 2008-09 to 42.24 person days in 2011-12. Rajasthan and Uttar Pradesh, Chhattisgarh and Jharkhand also show the similar declining trend during this period.

The performance of the MGNREGA since its inception has been showing an upward trend in terms of households provided employment, average wage per person days, and percentage share of women in total person days generated. Though the share of women has stagnated at 48 per cent, it is well above the stipulation in the act. Person days generated both in absolute terms and average person days per household however and average person days per household however show a slight fall in 2010-11 (Table 4), which may be due to the fact that demand came down owing to a good monsoon. While the overall performance of the MGNREGA has been good, there is scope for improvements like focused planning, shifting to permanent asset and infrastructure building activities, skill up gradation for enhanced employability, reducing transition costs, better monitoring, avoiding peak seasons in agriculture, and extension to urban areas.

Table 3: Employment Generation under MGNREGA (Employment per Rural Household Employed Person Days)

SL.No	States	2008-09	2009-10	2010-11	2011-12
1	Andra Pradesh	47.99	65.67	54.05	56.49
2	Arunachal Pradesh	43.34	24.91	23.13	16.37
3	Assam	40.01	34.29	26.16	26.23
4	Bihar	25.95	27.55	33.82	37.74
5	Gujarat	25.05	36.65	44.87	37.93
6	Haryana	42.42	37.74	35.79	39.28
7	Himachal Pradesh	46.06	57.29	49.40	52.40
8	Jammu and Kashmir	39.56	38.30	42.19	44.85
9	Karnataka	32.10	56.67	49.35	42.34
10	Kerala	22.22	35.54	40.85	44.62
11	Madhya Pradesh	56.59	55.66	49.87	42.24
12	Maharashtra	46.33	51.18	44.33	47.17
13	Punjab	26.86	28.37	27.11	26.26
14	Rajasthan	75.78	68.97	51.64	46.60
15	Sikkim	50.65	79.92	85.35	60.15
16	Tamil Nadu	35.97	54.67	54.05	47.51
17	Tripura	63.95	79.83	67.23	86.47
18	Uttar Pradesh	52.40	64.91	52.07	36.35
19	West Bengal	26.00	44.59	31.07	26.47
20	Chhattisgarh	54.76	51.41	44.67	44.47
21	Jharkhand	47.58	49.48	41.81	38.63
22	Uttarakhand	34.92	34.92	42.44	41.53
23	Manipur	74.94	73.15	68.14	61.06
24	Meghalaya	38.49	49.41	57.72	48.84
25	Mizoram	72.82	94.57	97.14	72.51
26	Nagaland	68.32	87.40	95.30	67.37
27	Odessa	36.08	39.63	48.71	32.91
28	Pondicherry	13.37	22.46	29.57	25.36
	Total	47.95	53.99	46.79	42.40

Source: www.mgnrega.nic.in

Table 4: Performance of the MGNREGA from 2006-07 to 2010-11 in India

Year	HH provided employed (In Crore)	Person days generated (In Crore)	% Share of women	% Share of SCs STs	Number of average person days of employment per household	Average wage per person days	% expenditure on wages in total expenditure
2006-07	2.1	90.5	40	61	43	65	66
2007-08	3.39	143.59	43	56	42	75	68
2008-09	4.41	216.32	48	54	48	84	67
2009-10	5.26	283.59	48	51	54	90	70
2010-11	5.49	257.15	48	52	47	100	68

Source: Economic Survey 2011-12, Govt of India, Ministry of Finance,

CHALLENGES:

The following challenges have come to light that have to be overcome for better implementation of the scheme.

Challenges with respect to the Government

1. Poor planning and administrative skill: It has emerged that the village and panchayat members government officials involved in running the scheme have no experience in planning large scale programme like MGNREGA. The comptroller and auditor general has also highlighted the lack of administrative capacity of MGNREGs officials in running the schemes.

2. Lack of focus on objectives: The scheme MGNREGs has been evolved to provide wage employment to unskilled workers and in this process permanent assets are created in rural areas. What has been observed that rain water harvesting, land improvement, and forest conservation schemes are not reflected in the implementation of the scheme.

3. Lack of adequate manpower: deficiency of the adequate administrative and technical manpower at block and gram panchayat level especially of programme officer, technical

assistant, employment guarantee assistant have adversely effected the planning, security, approval, monitoring and measurement of work, the CAG report points out that lack of trained staff adversely effects transparency also, besides effecting the implementation of the scheme.

4. Difficulty in fund sharing: MGNREGA is a government sponsored programme which requires budgetary support. Since Tax-GDP ratio is declining there are fears that the programme will end up costing 5% of GDP, a difficult task.

5. Lack of safety measures: there is a complete lack of safety measures at work site as provided in the act. Facility of crèches for nursing women toilet facility for women and lifesaving medicines are not provided to the workers. As the workers may be bitten by poisonous reptiles while working in bushes the facility of lifesaving medicines is essential.

6. Corruption and irregularity: cases of corruption have been reported from almost all part of the country. The cases of corruption have risen even in the parliament also. The actual funds that reach the beneficiary are very little as compared to the fund allocated for welfare work. More job cards are issued than people who actually work in order to generate more funds than needed. This extra fund is embezzled by local officials. Job cards are issued in the names of the persons who are employed elsewhere. Money is charged from the job aspirants in the range of 50-200 for issuing a job card.

7. Discrimination: cases of discrimination have been reported from various sectors of the country against women and other backward groups. Denial and delays in issuing job cards to women is a common feature in MGNREGS. Since the act stipulates same remuneration for male as well female every effort are made that women are issued lesser job cards. In some states powerful groups among the workforce get the large number of job cards.

8. Inadequate awareness: This has emerged from various reports that the rural people are still ignorant about the provision of MGNREGS. The scheme is right based scheme but the illiterate and semi literate rural folk have no or little knowledge about issuance of job card., minimum wages and unemployment allowance. Receipt of application is essential for claiming unemployment allowance but the ruralites have little knowledge about it. The

officials concerned also do not provide information to them as they fear punishment for not providing job.

9. Non-purposive spending: Has increased the income and earning capacity of rural people but the spending capacity of the people assumes significance because the increased income is not visualized in increased saving. The workers are indulged in non purposive spending. The workers are reported spending more on drugs and alcohol that cannot be said to be desirable.

10. Unorganized: in spite of large number of provisions under MGNREGA being in favour of workers, they could not enjoy their entitlements, such as getting work for the stipulated 100 days, unemployment allowances and basic amenities at the work site, on account of being unorganized. It seems to be a setback for the workers under the act. Facing dipping demand for works under the scheme the Jharkand state govt. has decided to form unions of workers that will persuade people in villages to ask for more work. This will help in streamlining the village planning process as well. But it is still unclear under which laws, the proposed unions will function.

Conclusion:

MGNREGA is certainly an improvement on earlier public work programmes, but bureaucratic maneuvering and discrepancies had made the programme less successful. To sum up it can be said that the overall performance of the MGNREGA has been good, there is scope for improvements like focused planning, shifting to permanent asset and infrastructure building activities, skill up gradation for enhanced employability, reducing transition costs, better monitoring, avoiding peak seasons in agriculture, and extension to urban areas. MGNREGA ranks among the most powerful initiatives ever undertaken for transformation for rural livelihood in India. Social audit and public awareness will be help full in its successful implementation. The complaints at the ground level can be controlled through effective use of social audits and more public participation. Trained technical staffs are necessary for its successful implementation. Coordination between trained technical person and staff of panchayat samities may be beneficial for its successful implementation. Until and unless these matters will not be checked MGNREGA at national level is far away from achieving minimum development goals.

References:

1. Bhurelal Patidar and Dinesh Gupta (2012), MGNREGA-ISSUES and Challenges, Golden research thoughts, Sep, 2012, Volume 2, Issue 3.
2. Channaveee Gowda B.N (2014), MGNREGA: A Panacea to Rural Unemployment problem in India, Indian Journal of Research in Management Business and social sciences January, 2014, Vol.2, Issue, 1.
3. Chaarlas L.J and Velmurugan J.M (2012), MGNREGA: Issues and Challenges, International journal of Physical and social sciences June, 2012, Vol.2, Issue 6.
4. Chanchal Charan (2012), Working of MGNREGA in Bihar and Million development goals, southern Economist, October, 2015.
5. Economic survey, Govt.of India 2011-12.
6. Mahendra Nath Pandey (2013), MGNREGA: Role in employment of women, Southern Economist, October 15, 2013 Vol.52 No. 12.
7. Planning commission of India.
8. Various budgets of government of India.
9. [Www.mgnreg.nic.in](http://www.mgnreg.nic.in)

ISSN 2454-7255

Original Article

VOL 4|ISSUE 2|Nov-2014

Shodha International Recognition

Multi Disciplinary Research Journal

ISSN 2454-7255

Volume-4 | Issue-2 | Nov-2014

Available online at www.godutaidegree.org

THE HUMANISTIC APPROACH OF RAMASWAMY PERIYAR

N.S. HUGAR

Asst Prof, Dept of Political Science, Godutai Doddappa Appa Arts & Commerce College
for Women, Kalaburagi-Karnataka.

Abstract

Moral solidarity is infinitely superior to material solidarity. But unfortunately this moral solidarity is lacking in the present day humanism. That is why communism and the so-called humanism have crumbled and tumbled to pieces even after seven decades of trial and error and the use of brute force to regiment people under the state-run system. Basava and Pariyar laid great emphasis on the moral solidarity as the corner-stone of the edifice of real humanism. It is said that the truth like light always travels in a straight line. Hence it is the qualities of straight-forwardness, simplicity, sincerity and the like

moral virtue that leads us to the realization of the self Periyar exemplified these eternal values better than anybody else. The word "humanism" is usually associated with the name of August Comte. In fact he was the profounder of positivism which rules out the concept of Deity.

Introduction

Periyar propagated the principles of rationalism, self-respect, women's rights and eradication of caste. He opposed the exploitation and marginalization of the non-Brahmin Dravidian people of South India and the imposition of what he considered Indo-Aryan India. His work has greatly revolutionized the Tamil society and has significantly removed caste-based discrimination. He is also responsible for bringing new changes to the Tamil alphabet. The citation awarded by the UNESCO described Periyar as "the prophet of the new age, the Socrates of South East Asia, father of social reform movement and arch enemy of ignorance, superstitions, meaningless customs and base manners."

Periyar spent over fifty years giving speeches, propagating the realisation that everyone is an equal citizen and the differences on basis of caste and creeds were man-made to keep the innocent and ignorant as underdogs in the society. Although Periyar's speeches were targeted towards the illiterate and more mundane mass, scores of educated people were also swayed. Periyar viewed reasoning as a special tool. According to him, all were blessed with his tool but very few used it. Thus Periyar used reasoning, with respect to subjects of social interest, in his presentations to his audience. Communal differences in Tamil society were considered by many to be deep-rooted features until Periyar came to the scene.

Periyar's philosophy of self-respect was based on his image of an ideal world and a universally accepted one. His philosophy preaches that human actions should be based on rational thinking. Further, the outcome of the natural instinct of human beings is to examine every object and every action and even nature with a spirit of inquiry, and to

refuse to submit to anything irrational as equivalent to slavery. Thus, the philosophy of self-respect taught that human actions should be guided by reason, right and wrong should follow from rational thinking and conclusions drawn from reason should be respected under circumstances.

As a rationalist and ardent social reformer, Periyar advocated forcefully throughout his life that women should be given their legitimate position in society as the equals of men and that they should be given good education and have the right to property. He thought age and social customs was not a bar in marrying women. He was keen that women should realise their rights and be worthy citizens of their country.

Periyar fought against the orthodox traditions of marriage as suppression of women in Tamil Nadu and throughout the Indian sub-continent. Though arranged marriages were meant to enable a couple to live together throughout life, it was manipulated to enslave women.

One of the areas of Periyar's focus was on the upliftment of rural communities. In a booklet called Village Uplift, Periyar pled for rural reform. At that time rural India still formed the largest part of the Indian subcontinent, in spite of the ongoing process of urbanisation. Thus,

The distinction between rural and urban had meant an economic and social degradation for rural inhabitants. Periyar wanted to eradicate the concept of "village" as a discrimination word among places, just as the concept of "outcast" among social groups. Periyar advocated for a location where neither the name nor the situation or its conditions imply differences among people. He further advocated for the modernisation of villages by providing public facilities such as schools, libraries, radio stations, roads, bus transport, and police stations.

“Freedom means respect to thoughts and actions considered 'right' by human beings on the basis of 'reason'. There is not much difference between 'freedom' and 'self-respect'”

Periyar

He was in favour of result achieved through peaceful rational and loving means even if they were delayed because of the very process. He firmly believed that only such revolutions without any violence involved would ensure real and permanent welfare to the people.

According to Periyar, humanism consists of respecting the sentiments of other. There were bound to be divergent opinions and it was not necessary to accept all but no one could be deprived of the right of the expression. He attached great importance to good human behaviour and conduct. He reiterated that one should behave or conduct himself in the same manner in which he expected others to conduct or behave themselves toward him.

Conclusion: CONCLUSION

Lastly Periyar's respect for all individuals and their reason was reflected in his statement, "I have told you whatever I could perceive. I request you to accept whatever appears to be right to you and act accordingly. If there is anything wrong in whatever I have said. I request you to pity my ignorance. Though he worked for the Dravidians, his concerns were universal. He clarified that he held no attachment towards any particular country, people or language and that all his activities were guided by his love of humanity and the need to serve it.

References:

1. The collected works of periyar by K.Veeramani
2. Periyar and Ideologies by K veeramani
3. Periyars movement: A short Summery by K Veeramani

-
4. Gopalakrishnan, M.D. (1991) Periyar: Father of the Tamil race, Chennai. Emerald Publishers, p. 3.

ISSN 2454-7255

Original Article

VOL 4|ISSUE 2|Nov-2014

Shodha International Recognition
Multi Disciplinary Research Journal
ISSN 2454-7255

Volume-4 | Issue-2 | Nov-2014

Available online at www.godutaidegree.org

Art and Imitation

Smt, SHANTALA B. APPA

Asst.Lecturer in Dept, of Fine Arts

Godutai Doddappa Appa Arts & Commerce College for Women,

Kalaburagi-Karnataka.

Abstract

Indian Aesthetician has coined a special word to indicate the representational element in art. Vibhava literally means viewed again, re-cultivated by imagination.

Plato says ---‘Art is Imitation’. Art imitates life .Greek word Mimesis is to mimic or to copy which means to imitate .Whatever parents do their children do .Imitation is not wrong. To grow we have to outgrow whatever we learned by imitating our elders.

Introduction

Aristotle did not mean by imitation a mechanical reproduction of nature and life .Imitation according to him was idealised representation and he insisted that the artist should improve on his model .According to Rousseau it is an “overflow of emotions and passions.”It is a discovery of reality. Representation is a central aesthetic function in all art. Art is defective not because he does not see nature and imitate nature. Art is not removed from life it is related to life and may not be a replica of life .

Steinberg states ‘nothing can be new if it is exactly the same as a stale image’, further he says “the arts give no reproduction of the thing seen but go back to the ideas from which nature herself derives”. There is a semblance of life even in abstract art. He has taken great pains to prove to abstract artists of today that there is still a representative element even in their art .It is not remembering something old, but seeing something new in old familiar things .The soul of art is revelation and not reproduction.

Man is born and brought up in nature .Learnt to sing and dance like birds ,animals... He wanted to share his emotions with fellow beings thus art was born ,it is imitating nature itself. Artist takes from his surroundings everything that can nourish his internal vision either directly when the object he is drawing is to appear in his composition or by analogy ...art may be said to imitate nature.....Great love is needed to achieve this effect,a love capable of inspiring and sustaining that patient striving towards truth ,that glowing warmth and that analytical profundity that accompany the birth of any work of art .But is not love the origin of all creation?

“Do not imitate, do not follow others -- you will be always behind them” says Corot. At one time ,Europe leaned towards close imitation of nature .This is not a proper direction for art ;it does not bring satisfaction in the long run .As a reaction to this ,there is an effort now to dispense with nature ;which is unnatural too ,and has no aesthetic potential

Conclusion

“Those who do not want to imitate do nothing ,produce nothing.”----Salvodor Dali.

“Conventions and formulas are essential”----Jason Mittell.

“ Every man is a borrower and a mimic, life is theatrical and literature a quotation.”---
Ralf Waldo Emeron .

What does it mean for a painter to....actually imitate someone else? What’s wrong in that? On the contrary its a good idea you should constantly try to paint like someone else .But the thing is you cant”.Pablo Picasso.

We get Ananda by recreating nature. It may be any medium. It may be one’s own body as in dance or acting; it may be in colour in painting, it may be the sound of string instruments.

